

Teismo praktikos rinkinys

BENDROJO TEISMO (pirmoji kolegija) SPRENDIMAS

2019 m. liepos 2 d.*

„Deliktinė atsakomybė – Bendra užsienio ir saugumo politika – Ribojamosios priemonės, taikomos Irano Islamo Respublikai – Lėšų išaldymas – Apribojimas, susijęs su išleidimu į valstybių narių teritoriją – Žalos, tariamai patirtos dėl ieškovo pavardės įtraukimo į asmenų ir subjektų, kuriems taikomos ribojamosios priemonės, sąrašus ir jos palikimo šiuose sąrašuose, atlyginimas – Turtinė žala – Neturtinė žala“

Byloje T-406/15

Fereydoun Mahmoudian, gyvenantis Teherane (Iranas), atstovaujamas advokatų A. Bahrami ir N. Korogiannakis,

ieškovas,

prieš

Europos Sąjungos Tarybą, atstovojamą R. Liudvinavičiūtės-Cordeiro ir M. Bishop,

atsakovę,

palaikomą

Europos Komisijos, iš pradžių atstovaujamos A. Aresu ir D. Gauci, vėliau A. Aresu ir R. Tricot,

įstojusios į bylą šalies,

dėl SESV 268 straipsniu grindžiamo prašymo atlyginti žalą, kurią ieškovas tariamai patyrė dėl to, kad buvo priimti 2010 m. liepos 26 d. Tarybos sprendimas 2010/413/BUSP dėl ribojamųjų priemonių Iranui, kuriuo panaikinama Bendroji pozicija 2007/140/BUSP (OL L 195, 2010, p. 39), 2010 m. liepos 26 d. Tarybos įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 668/2010, kuriuo įgyvendinama Reglamento (EB) Nr. 423/2007 dėl ribojančių priemonių Iranui 7 straipsnio 2 dalis (OL L 195, 2010, p. 25), 2010 m. spalio 25 d. Tarybos sprendimas 2010/644/BUSP, kuriuo iš dalies keičiamas Sprendimas 2010/413 (OL L 281, 2010, p. 81), ir 2010 m. spalio 25 d. Tarybos reglamentas (ES) Nr. 961/2010 dėl ribojamųjų priemonių Iranui, kuriuo panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 423/2007 (OL L 281, 2010, p. 1), kuriais ieškovo pavardė buvo įtraukta į asmenų ir subjektų, kuriems taikomos ribojamosios priemonės, sąrašus ir palikta šiuose sąrašuose,

BENDRASIS TEISMAS (pirmoji kolegija),

kuriį sudaro pirmininkė I. Pelikánová (pranešėja), teisėjai V. Valančius ir U. Öberg,

posėdžio sekretorė M. Marescaux, administratorė,

* Proceso kalba: prancūzų.

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2018 m. gruodžio 11 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

I. Ginčo aplinkybės

- 1 Ši byla susijusi su ribojamosiomis priemonėmis, nustatytomis siekiant daryti spaudimą Irano Islamo Respublikai, kad ji nutrauktų branduolinę veiklą, dėl kurios kyla branduolinių ginklų platinimo pavojus, ir branduolinių ginklų siuntimo į taikinių sistemų kūrimo veiklą (toliau – branduolinių ginklų platinimas).
- 2 Ieškovas Fereydoun Mahmoudian yra pagrindinis *Fulmen* akcininkas ir valdybos pirmininkas. *Fulmen* yra Irano bendrovė, vykdanči veiklą, be kita ko, elektros įrangos sektoriuje.
- 3 Europos Sąjungoje 2007 m. vasario 27 d. buvo priimta Tarybos bendroji pozicija 2007/140/BUSP dėl ribojančių priemonių Iranui (OL L 61, p. 49), o 2007 m. balandžio 19 d. buvo priimtas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 423/2007 dėl ribojančių priemonių Iranui (OL L 103, p. 1).
- 4 Bendrosios pozicijos 2007/140 5 straipsnio 1 dalies b punkte buvo numatytas tam tikrų kategorijų asmenų ir subjektų bet kokių lėšų ir ekonominių išteklių išaldymas. Šių asmenų ir subjektų sąrašas buvo pateiktas Bendrosios pozicijos 2007/140 II priede.
- 5 Tiek, kiek tai susiję su Europos bendrijos kompetencija, Reglamento Nr. 423/2007 7 straipsnio 2 dalyje buvo numatytas asmenų, subjektų ar organizacijų, kuriuos Europos Sąjungos Taryba pagal Bendrosios pozicijos 2007/140 5 straipsnio 1 dalies b punktą pripažino dalyvaujančiais branduolinių ginklų platinimo veikloje, lėšų išaldymas. Šių asmenų, subjektų ir organizacijų sąrašas buvo pateiktas Reglamento Nr. 423/2007 V priede.
- 6 Bendroji pozicija 2007/140 buvo panaikinta 2010 m. liepos 26 d. Tarybos sprendimu 2010/413/BUSP dėl ribojamųjų priemonių Iranui (OL L 195, p. 39).
- 7 Sprendimo 2010/413 20 straipsnio 1 dalyje numatytos kelios kategorijos subjektų, kuriems taikomas lėšų išaldymas. Ši nuostata, be kita ko, susijusi su „asmenimis ir subjektais, <...> dalyvaujančiais [branduolinių ginklų platinimo veikloje], tiesiogiai su ja susijusiais ar teikiančiais jai paramą, arba jų vardu veikiančiais ar jų vadovaujamais asmenimis ar subjektais, arba jiems nuosavybės teise priklausančiais ar jų kontroliuojamais, įskaitant neteisėtomis priemonėmis, subjektais <...>, kaip nurodyta II priede“.
- 8 Sprendimo 2010/413 II priedo sąrašas buvo pakeistas nauju sąrašu, nustatytu 2010 m. spalio 25 d. Tarybos sprendime 2010/644/BUSP, kuriuo iš dalies keičiamas Sprendimas 2010/413 (OL L 281, p. 81).
- 9 2010 m. spalio 25 d. Taryba priėmė Reglamentą (ES) Nr. 961/2010 dėl ribojamųjų priemonių Iranui, kuriuo panaikinamas Reglamentas Nr. 423/2007 (OL L 281, p. 1).
- 10 Priimdama 2010 m. liepos 26 d. Sprendimą 2010/413 Taryba ieškovo pavardę įtraukė į asmenų, subjektų ir organizacijų sąrašą, esantį šio sprendimo II priedo I lentelėje.

- 11 2010 m. liepos 26 d. Tarybos įgyvendinimo reglamentu (ES) Nr. 668/2010, kuriuo įgyvendinama Reglamento Nr. 423/2007 dėl ribojančių priemonių Iranui 7 straipsnio 2 dalis (OL L 195, p. 25), ieškovo pavardė buvo įtraukta į asmenų, subjektų ir organizacijų sąrašą, esantį Reglamento Nr. 423/2007 V priedo I lentelėje. Priėmus Įgyvendinimo reglamentą Nr. 668/2010 buvo išaldytos ieškovo lėšos ir ekonominiai ištekliai.
- 12 Sprendime 2010/413 ir Įgyvendinimo reglamente Nr. 668/2010 Taryba pateikė tokius motyvus dėl ieškovo: „*Fulmen* vadovas“.
- 13 2010 m. rugpjūčio 26 d. rašte ieškovas paprašė Tarybos persvarstyti jo įtraukimą į Sprendimo 2010/413 II priede ir Reglamento Nr. 423/2007 V priede esančius sąrašus. Jis taip pat paprašė Tarybos jam pranešti, kokiais įrodymais ji rėmėsi, nustatydamą jam ribojamąsias priemones.
- 14 Sprendimo 2010/644 priėmimas neturėjo įtakos ieškovo pavardės įtraukimui į Sprendimo 2010/413 II priede esantį sąrašą.
- 15 Reglamentą Nr. 423/2007 panaikinus Reglamentu Nr. 961/2010 Taryba įtraukė ieškovo pavardę į pastarojo reglamento VIII priedo A lentelės 14 punktą. Ieškovo lėšos buvo išaldytos pagal Reglamento Nr. 961/2010 16 straipsnio 2 dalį.
- 16 2010 m. spalio 28 d. rašte Taryba atsakė į ieškovo 2010 m. rugpjūčio 26 d. raštą ir nurodė, kad, iš naujo apsvarsčiusi, atmetė ieškovo prašymą išbraukti jo pavardę iš Sprendimo 2010/413 II priede esančio sąrašo ir Reglamento Nr. 961/2010 VIII priede esančio sąrašo. Šiuo klausimu ji nurodė, jog byloje nėra naujų duomenų, pateisinančių pozicijos pakeitimą, todėl ieškovui ir toliau turi būti taikomos šiuose aktuose numatytos ribojamosios priemonės. Be to, Taryba nurodė, kad jos sprendimas neišbraukti ieškovo pavardės iš minėtų sąrašų nėra pagrįstas kitomis aplinkybėmis nei nurodytos šiuose sąrašuose pateiktuose motyvuose.
- 17 2012 m. kovo 21 d. Sprendimu *Fulmen ir Mahmoudian / Taryba* (T-439/10 ir T-440/10, EU:T:2012:142) Bendrasis Teismas panaikino Sprendimą 2010/413, Įgyvendinimo reglamentą Nr. 668/2010, Sprendimą 2010/644 ir Reglamentą Nr. 961/2010, kiek jie buvo susiję su *Fulmen* ir ieškovu.
- 18 Dėl aktų, užginčytų ieškinyje, dėl kurio buvo priimtas 2012 m. kovo 21 d. Sprendimas *Fulmen ir Mahmoudian / Taryba* (T-439/10 ir T-440/10, EU:T:2012:142), panaikinimo pasekmių laiko atžvilgiu to sprendimo 106 punkte Bendrasis Teismas, kiek tai buvo susiję su Reglamentu Nr. 961/2010, priminė, kad pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 60 straipsnio antrą pastraipą, nukrypstant nuo SESV 280 straipsnio, Bendrojo Teismo sprendimai, skelbiantys reglamentą negaliojančiu, įsigalioja tik pasibaigus šio Statuto 56 straipsnio pirmoje pastraipoje nurodytam apeliacinio skundo pateikimo terminui arba, jeigu per šį laikotarpį paduodamas apeliacinis skundas, nuo apeliacinio skundo atmetimo dienos. Toje byloje jis nusprendė, kad rimtos ir nepataisomos žalos ribojamųjų priemonių, kurios nustatytos Reglamentu Nr. 961/2010, veiksmingumui atsiradimo rizika neatrodo pakankamai didelė, kad būtų galima pateisinti šio reglamento palikimą galioti ieškovo atžvilgiu pasibaigus Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 60 straipsnio antroje pastraipoje numatytam terminui.
- 19 Be to, 2012 m. kovo 21 d. Sprendimo *Fulmen ir Mahmoudian / Taryba* (T-439/10 ir T-440/10, EU:T:2012:142) 107 punkte Bendrasis Teismas paliko galioti Sprendimo 2010/413, iš dalies pakeisto Sprendimu 2010/644, pasekmes, kol įsigalios Reglamento Nr. 961/2010 panaikinimas.
- 20 2012 m. birželio 4 d. Taryba padavė apeliacinį skundą Teisingumo Teismui dėl 2012 m. kovo 21 d. Sprendimo *Fulmen ir Mahmoudian / Taryba* (T-439/10 ir T-440/10, EU:T:2012:142). Šis apeliacinis skundas buvo įregistruotas numeriu C-280/12 P. Grįsdama jį, Taryba, be kita ko, teigė, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, nuspręsdamas, kad ji turi pateikti įrodymus, jog *Fulmen* vykdė veiklą

Komo / Fordo (Iranas) vietovėje, bet nepaisydamas aplinkybės, kad įrodymai, kurie galėjo būti pateikti, gauti iš konfidencialių šaltinių, o teisės klaidos, kurias padarė Bendrasis Teismas, susijusios su dviem šių įrodymų pateikimo aspektais: pirmasis – dėl valstybių narių įrodymų Tarybai pateikimo ir antrasis – dėl konfidencialios informacijos teismui pateikimo.

- 21 2013 m. lapkričio 28 d. Sprendimu *Taryba / Fulmen ir Mahmoudian* (C-280/12 P, EU:C:2013:775) Teisingumo Teismas atmetė apeliacinį skundą kaip nepagrįstą, patvirtindamas tai, ką Bendrasis Teismas konstatavo 2012 m. kovo 21 d. Sprendimo *Fulmen ir Mahmoudian / Taryba* (T-439/10 ir T-440/10, EU:T:2012:142) 103 punkte, t. y. kad Taryba nepateikė įrodymų, jog *Fulmen* vykdė veiklą Komo / Fordo vietovėje.
- 22 2013 m. gruodžio 18 d. Tarybos įgyvendinimo reglamentu (ES) Nr. 1361/2013, kuriuo įgyvendinamas Reglamentas (ES) Nr. 267/2012 dėl ribojamųjų priemonių Iranui (OL L 343, 2013, p. 7), Taryba, įgyvendindama 2013 m. lapkričio 28 d. Sprendimą *Taryba / Fulmen ir Mahmoudian* (C-280/12 P, EU:C:2013:775), nuo 2013 m. gruodžio 19 d. išbraukė ieškovo pavardę iš asmenų ir subjektų, kuriems taikomos ribojamosios priemonės, sąrašų, atitinkamai pateiktų Sprendimo 2010/413 II priede ir Reglamento Nr. 267/2012 IX priede. Nuo tada ieškovo pavardė nebuvo iš naujo įtraukta į jokių sąrašų.

II. Procesas ir šalių reikalavimai

- 23 2015 m. liepos 26 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo šį ieškovo ieškinį. Byla buvo paskirta Bendrojo Teismo pirmajai kolegijai.
- 24 2015 m. lapkričio 9 d. Taryba pateikė atsiliepimą į ieškinį.
- 25 2015 m. lapkričio 9 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo aktą, kuriuo Europos Komisija paprašė leisti įstoti į šią bylą palaikyti Tarybos reikalavimų.
- 26 2015 m. gruodžio 2 d. ieškovas pateikė pastabas dėl Komisijos pateikto prašymo leisti įstoti į bylą. Taryba nepateikė pastabų dėl šio prašymo per nustatytą terminą.
- 27 2015 m. gruodžio 10 d. Bendrojo Teismo pirmosios kolegijos pirmininko sprendimu, priimtu pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 144 straipsnio 4 dalį, Komisijai buvo leista įstoti į šią bylą.
- 28 2016 m. sausio 12 d. ieškovas pateikė dubliką.
- 29 2016 m. sausio 25 d. Komisija pateikė įstojimo į bylą paaiškinimą. Nei Taryba, nei ieškovas nepateikė pastabų dėl šio paaiškinimo.
- 30 2016 m. vasario 26 d. Taryba pateikė tripliką.
- 31 2016 m. kovo 29 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo ieškovo raštą, kuriame buvo prašoma surengti teismo posėdį remiantis Procedūros reglamento 106 straipsnio 1 dalimi.
- 32 Teisėjo pranešėjo siūlymu Bendrasis Teismas (pirmoji kolegija) taikė pirmąją proceso organizavimo priemonę, kad išklaustų šalis dėl galimo bylos nagrinėjimo sustabdymo, kol Teisingumo Teismas priims sprendimą byloje *Safa Nicu Sepahan / Taryba* (C-45/15 P). Taryba pateikė pastabas šiuo klausimu per nustatytą terminą.
- 33 Pakeitus Bendrojo Teismo kolegijų sudėtį, taikant Procedūros reglamento 27 straipsnio 5 dalį, teisėjas pranešėjas buvo paskirtas į pirmąją kolegiją, todėl byla paskirta šiai kolegijai.

- 34 2016 m. rugpjūčio 31 d. sprendimu Bendrojo Teismo pirmosios kolegijos pirmininkas nusprendė sustabdyti šios bylos nagrinėjimą.
- 35 Po 2017 m. gegužės 30 d. Sprendimo *Safa Nicu Sepahan / Taryba* (C-45/15 P, EU:C:2017:402) paskelbimo, teisėjui pranešėjui pasiūlius, Bendrasis Teismas (pirmoji kolegija) taikė antrąją proceso organizavimo priemonę – šalys buvo išklaustytos dėl minėto sprendimo poveikio šiai bylai (toliau – antroji proceso organizavimo priemonė). Pagrindinės šalys ir Komisija šiuo klausimu per nustatytą terminą pateikė pastabas.
- 36 2018 m. lapkričio 28 d. rašte Komisija pranešė Bendrajam Teismui, kad, nors vis dar palaiko Tarybos poziciją, nemano, kad jai būtina dalyvauti teismo posėdyje šioje byloje.
- 37 Šalys buvo išklaustytos ir atsakė į Bendrojo Teismo žodžiu pateiktus klausimus per 2018 m. gruodžio 11 d. posėdį.
- 38 Ieškovas Bendrojo Teismo prašo:
- pripažinti ieškinį priimtiniu ir pagrįstu,
 - priteisti iš Tarybos 2 227 000 EUR turtinės žalos ir 600 000 EUR neturtinės žalos, kurią jis patyrė dėl įtraukimo į sąrašus, atlyginimą,
 - priteisti iš Tarybos bylinėjimosi išlaidas.
- 39 Taryba ir Komisija Bendrojo Teismo prašo:
- atmesti ieškinį,
 - priteisti iš ieškovo bylinėjimosi išlaidas.

III. Dėl teisės

A. Dėl Bendrojo Teismo jurisdikcijos

- 40 Dublike, remdamasi 2016 m. vasario 18 d. Sprendimu *Jannatian / Taryba* (T-328/14, nepaskelbtas Rink., EU:T:2016:86), Taryba teigia, kad tiek, kiek ieškovas savo prašymą atlyginti žalą grindė jo pavardės įtraukimo į Sprendimo 2010/413, iš dalies pakeisto Sprendimu 2010/644, II priede esantį sąrašą neteisėtumu, Bendrasis Teismas neturi jurisdikcijos priimti sprendimo dėl šio ieškinio, nes SESV 275 straipsnio antroje pastraipoje Bendrajam Teismui nesuteikiama jurisdikcija priimti sprendimą dėl prašymo atlyginti žalą, grindžiamo akto, priskiriamo bendrai užsienio ir saugumo politikai (BUSP), neteisėtumu.
- 41 Atsakydamas į Bendrojo Teismo per posėdį užduotą klausimą ir prašymą pateikti pastabas dėl Tarybos pateikto nepriimtiniu grindžiamo prieštaravimo, ieškovas patikslino, kad šiuo ieškiniu prašo atlyginti žalą, padarytą tik Tarybos priimtais reglamentais, ir tai buvo nurodyta teismo posėdžio protokole. Atsižvelgiant į šį atsakymą, reikia konstatuoti, kad ieškovas iš esmės pakeitė savo ieškinio reikalavimų dalį ir galiausiai prašo Bendrojo Teismo tik priteisti iš Tarybos 2 227 000 EUR turtinės žalos, kurią patyrė dėl neteisėto jo pavardės įtraukimo į sąrašus, pridėtus prie Įgyvendinimo reglamento Nr. 668/2010 ir Reglamento Nr. 961/2010 (toliau – ginčijami sąrašai), ir 600 000 EUR neturtinės žalos, kurią patyrė dėl to paties įtraukimo į sąrašus, atlyginimą.

- 42 Reikia priminti, kad pagal Procedūros reglamento 129 straipsnį, išklauses šalis, Bendrasis Teismas savo iniciatyva bet kada gali priimti sprendimą dėl imperatyvių nepriimtino pagrindų, kuriems remiantis jurisprudencija priskiriama Sąjungos teismo jurisdikcija nagrinėti ieškinį (šiuo klausimu žr. 1980 m. kovo 18 d. Sprendimo *Ferriera Valsabbia ir kt. / Komisija*, 154/78, 205/78, 206/78, 226/78–228/78, 263/78, 264/78, 31/79, 39/79, 83/79 ir 85/79, EU:C:1980:81, 7 punktą ir 1998 m. birželio 17 d. Sprendimo *Svenska Journalistförbundet / Taryba*, T-174/95, EU:T:1998:127, 80 punktą).
- 43 Šiuo klausimu iš jurisprudencijos aišku, kad nors ieškinys dėl žalos atlyginimo, kuriuo prašoma atlyginti žalą, tariamai patirtą dėl BUSP srityje priimto akto, nepriklauso Bendrojo Teismo jurisdikcijai (2016 m. vasario 18 d. Sprendimo *Jannatian / Taryba*, T-328/14, nepaskelbtas Rink., EU:T:2016:86, 30 ir 31 punktai), Bendrasis Teismas pripažįstamas turinčiu jurisdikciją nagrinėti prašymą atlyginti žalą, kurią asmuo ar subjektas tariamai patyrė dėl jam pagal SESV 215 straipsnį taikytų ribojamųjų priemonių (šiuo klausimu žr. 2007 m. liepos 11 d. Sprendimo *Sison / Taryba*, T-47/03, nepaskelbtas Rink., EU:T:2007:207, 232–251 punktus ir 2014 m. lapkričio 25 d. Sprendimo *Safa Nicu Sepahan / Taryba*, T-384/11, EU:T:2014:986, 45–149 punktus).
- 44 Negali būti kitaip kalbant apie prašymą atlyginti žalą, kurią asmuo ar subjektas tariamai patyrė dėl ribojamųjų priemonių, kurios jam buvo taikytos pagal SESV 291 straipsnio 2 dalį.
- 45 Iš tiesų pagal jurisprudenciją jokiaje SESV nuostatoje nenumatyta, kad ribojamųjų priemonių srityje netaikytina šios Sutarties šeštoji dalis, skirta institucinėms ir finansinėms nuostatoms. Todėl SESV 291 straipsnio 2 dalimi, pagal kurią, „[k]ai teisiškai privalomi Sąjungos aktai turi būti įgyvendinti vienodomis sąlygomis, tie aktai suteikia įgyvendinimo įgaliojimus Komisijai arba tinkamai pagrįstais konkrečiais atvejais ir Europos Sąjungos sutarties 24 bei 26 straipsniuose numatytais atvejais – Tarybai“, galima remtis, jeigu yra tenkinamos šioje nuostatoje nustatytos sąlygos (2016 m. kovo 1 d. Sprendimo *National Iranian Oil Company / Taryba*, C-440/14 P, EU:C:2016:128, 35 punktą).
- 46 Šioje byloje ieškovui Sprendimu 2010/413, vėliau iš dalies pakeistu Sprendimu 2010/644, pritaikytos ribojamosios priemonės buvo įgyvendintos Įgyvendinimo reglamentu Nr. 668/2010, priimtu pagal SESV 291 straipsnio 2 dalį, ir Reglamentu Nr. 961/2010, priimtu pagal SESV 215 straipsnį.
- 47 Vadinasi, nors Bendrasis Teismas neturi jurisdikcijos nagrinėti ieškovo prašymo dėl žalos atlyginimo, kiek juo siekiama, kad būtų atlyginta žala, tariamai patirta dėl Sprendimo 2010/413, vėliau iš dalies pakeisto Sprendimu 2010/644, priėmimo, jis turi jurisdikciją nagrinėti tą patį prašymą, kiek juo siekiama, kad būtų atlyginta žala, tariamai patirta įgyvendinus šį sprendimą Įgyvendinimo reglamentu Nr. 668/2010 ir Reglamentu Nr. 961/2010 (toliau – ginčijami aktai).
- 48 Taigi reikia konstatuoti, kad Bendrasis Teismas turi jurisdikciją nagrinėti šį ieškinį, iš dalies pakeistą per teismo posėdį, t. y. tiek, kiek juo prašoma atlyginti žalą, kurią ieškovas teigia patyręs dėl to, kad ginčijamais aktais buvo įgyvendintos ribojamosios priemonės, pritaikytos jam Sprendimu 2010/413, vėliau iš dalies pakeistu Sprendimu 2010/644 (toliau – ginčijamos priemonės).

B. Dėl esmės

- 49 SESV 340 straipsnio antroje pastraipoje nurodyta: „Deliktinės atsakomybės atveju Sąjunga pagal bendrus valstybių narių įstatymams būdingus principus atlygina bet kokią žalą, kurią, eidami savo pareigas, padaro jos institucijos ar jų tarnautojai.“ Pagal suformuotą jurisprudenciją tam, kad pagal SESV 340 straipsnio antrą pastraipą kiltų Sąjungos deliktinė atsakomybė už neteisėtą jos institucijų elgesį, turi būti įvykdytos visos sąlygos, t. y. skundžiamas institucijos elgesys turi būti neteisėtas, žala turi būti reali ir turi egzistuoti priežastinis ryšys tarp skundžiamo elgesio ir nurodomos žalos (žr. 2008 m. rugsėjo 9 d. Sprendimo *FIAMM ir kt. / Taryba ir Komisija*, C-120/06 P ir C-121/06 P,

EU:C:2008:476, 106 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją; 2007 m. liepos 11 d. Sprendimo *Schneider Electric / Komisija*, T-351/03, EU:T:2007:212, 113 punktą ir 2014 m. lapkričio 25 d. Sprendimo *Safa Nicu Sepahan / Taryba*, T-384/11, EU:T:2014:986, 47 punktą).

- 50 Grįsdamas šį ieškinį ieškovas remiasi tuo, kad minėtos trys sąlygos nagrinėjamu atveju yra įvykdytos.
- 51 Komisijos palaikoma Taryba prašo atmesti šį ieškinį kaip nepagrįstą, motyvuodama tuo, kad ieškovas nepateikė reikiamų įrodymų, kad šioje byloje yra įvykdytos visos Sąjungos deliktinės atsakomybės atsiradimo sąlygos.
- 52 Pagal suformuotą jurisprudenciją šio sprendimo 49 punkte išvardytos Sąjungos deliktinės atsakomybės, kaip ji suprantama pagal SESV 340 straipsnio antrą pastraipą, atsiradimo sąlygos yra kumuliacinės (2010 m. gruodžio 7 d. Sprendimo *Fahas / Taryba*, T-49/07, EU:T:2010:499, 92 ir 93 punktai ir 2012 m. vasario 17 d. Nutarties *Dagher / Taryba*, T-218/11, nepaskelbta Rink., EU:T:2012:82, 34 punktas). Vadinas, jei nėra tenkinama nors viena iš šių sąlygų, visą ieškinį reikia atmesti, nesant reikalo nagrinėti kitų sąlygų (2011 m. spalio 26 d. Sprendimo *Dufour / ECB*, T-436/09, EU:T:2011:634, 193 punktas).
- 53 Taigi reikia patikrinti, ar šioje byloje ieškovas pateikė reikiamus skundžiamo neteisėto Tarybos elgesio įrodymus, t. y. kad Taryba neteisėtai priėmė ginčijamus aktus ir paliko ieškovo pavardę ginčijamuose sąrašuose, kad jis tikrai patyrė nurodomą turtinę ir neturtinę žalą ir kad tarp šių aktų priėmimo ir jo nurodomos žalos yra priežastinis ryšys.

1. Dėl tariamo neteisėtumo

- 54 Ieškovas teigia, kad institucijos veiksmų neteisėtumo sąlyga yra įvykdyta, nes iš esmės, priimdama ginčijamus aktus ir palikdama ieškovo pavardę ginčijamuose sąrašuose, Taryba padarė pakankamai sunkų teisės normų, kuriomis suteikiama teisių privatiems asmenims, pažeidimą, dėl kurio, remiantis jurisprudencija, gali kilti Sąjungos deliktinė atsakomybė.
- 55 Šiuo klausimu, pirma, ieškovas primena, kad pagal 2012 m. kovo 21 d. Sprendimą *Fulmen ir Mahmoudian / Taryba* (T-439/10 ir T-440/10, EU:T:2012:142) ir 2013 m. lapkričio 28 d. Sprendimą *Taryba / Fulmen ir Mahmoudian* (C-280/12 P, EU:C:2013:775), kuris buvo priimtas išnagrinėjus Tarybos apeliacinį skundą ir kuriuo šis apeliacinis skundas atmestas (žr. šio sprendimo 21 punktą), ginčijami aktai yra neteisėti.
- 56 Iš tiesų, pirma, ieškovas primena, kad 2012 m. kovo 21 d. Sprendime *Fulmen ir Mahmoudian / Taryba* (T-439/10 ir T-440/10, EU:T:2012:142) Bendrasis Teismas konstatavo, kad Taryba neturi jokio ieškovo kaltę patvirtinančio įrodymo, kuris pateisintų jo pavardės įtraukimą į ginčijamus sąrašus, ir kad ši aplinkybė yra pakankamai sunkus teisės normos, kuria siekiama suteikti teisių privatiems asmenims, pažeidimas, užtraukiantis Sąjungos deliktinę atsakomybę. Atsakydamas į klausimą, pateiktą taikant antrąją proceso organizavimo priemonę, ieškovas nurodo, kad, atsižvelgiant į šios bylos ir bylos, kurioje buvo priimtas 2017 m. gegužės 30 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Safa Nicu Sepahan / Taryba* (C-45/15 P, EU:C:2017:402), faktinių aplinkybių panašumą, visa, kas buvo konstatuota pastarojoje byloje dėl Tarybos neteisėto elgesio sunkumo, gali būti pritaikyta šiai bylai *mutatis mutandis*. Ieškovas priduria, kad Bendrasis Teismas turėtų konstatuoti, kad vien ginčijamų aktų panaikinimas negali pakankamai atlyginti jo patirtos neturtinės žalos.
- 57 Antra, ieškovas mano, kad Tarybos sprendimas paduoti apeliacinį skundą dėl 2012 m. kovo 21 d. Sprendimo *Fulmen ir Mahmoudian / Taryba* (T-439/10 ir T-440/10, EU:T:2012:142), nors jame Bendrasis Teismas konstatavo, kad pažeidimas buvo sunkus, yra piktnaudžiavimas įgaliojimais, dėl kurio padidėjo ieškovo patirta žala.

- 58 Ieškovas taip pat teigia, kad dėl ginčijamų priemonių buvo pažeista jo laisvė užsiimti verslu ir nuosavybės teisė, suteiktos pagal Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos (toliau – Chartija) 16 ir 17 straipsnius. Šis ieškovo pagrindinių teisių pažeidimas sunkina Tarybos neteisėtą elgesį ir dėl jo toks elgesys tapo sunkiu pažeidimu.
- 59 Atsakydama į klausimą, užduotą taikant antrąją proceso organizavimo priemonę, Taryba, palaikoma Komisijos, nebeginčijo, kad ginčijamos priemonės nustatytos neteisėtai, ir pripažino, kad išvados, kurias Teisingumo Teismas padarė 2017 m. gegužės 30 d. Sprendime *Safa Nicu Sepahan / Taryba* (C-45/15 P, EU:C:2017:402) dėl pakankamai sunkaus teisės normos, kuria siekiama suteikti teises privatiems asmenims, pažeidimo buvimo, yra reikšmingos šioje byloje, nes ieškovo pavardė buvo įtraukta į sąrašus panašiomis aplinkybėmis kaip ir byloje, kurioje buvo priimtas minėtas sprendimas. Vis dėlto ji nesutinka su ieškovo teiginiais dėl piktnaudžiavimo įgaliojimais ir Chartijos 16 ir 17 straipsnių pažeidimo ir mano, kad 2017 m. gegužės 30 d. Sprendimas *Safa Nicu Sepahan / Taryba* (C-45/15 P, EU:C:2017:402) šiuo klausimu nesuteikia jokios reikšmingos informacijos.
- 60 Kiek tai susiję su nagrinėjamu atveju, 2012 m. kovo 21 d. Sprendime *Fulmen ir Mahmoudian / Taryba* (T-439/10 ir T-440/10, EU:T:2012:142) Bendrasis Teismas konstatavo ginčijamų aktų neteisėtumą.
- 61 Vis dėlto primintina, kad pagal Bendrojo Teismo suformuotą jurisprudenciją konstatuoti teisės akto neteisėtumą, kad ir kaip dėl jo reikėtų apgailestauti, neužtenka tam, kad būtų pripažinta, jog įvykdyta Sąjungos deliktinės atsakomybės sąlyga, susijusi su institucijų veiksmų neteisėtumu (2014 m. lapkričio 25 d. Sprendimo *Safa Nicu Sepahan / Taryba*, T-384/11, EU:T:2014:986, 50 punktą; taip pat šiuo klausimu žr. 2003 m. kovo 6 d. Sprendimo *Dole Fresh Fruit International / Taryba ir Komisija*, T-56/00, EU:T:2003:58, 71–75 punktus ir 2011 m. lapkričio 23 d. Sprendimo *Sison / Taryba*, T-341/07, EU:T:2011:687, 31 punktą). Taigi galimas vieno ar kelių Tarybos aktų, dėl kurių atsirado ieškovės nurodyta žala, panaikinimas net ir tuo atveju, kai jie panaikinami Bendrojo Teismo sprendimu, paskelbtu prieš pareiškiant ieškinį dėl žalos atlyginimo, nėra nepaneigiamas įrodymas, kad ši institucija padarė pakankamai sunkų pažeidimą, leidžiantį *ipso jure* konstatuoti Sąjungos deliktinę atsakomybę.
- 62 Sąlyga dėl neteisėto Sąjungos institucijų elgesio buvimo reikalaujama nustatyti pakankamai sunkų teisės normos, kuria siekiama suteikti teisių privatiems asmenims, pažeidimą (žr. 2017 m. gegužės 30 d. Sprendimo *Safa Nicu Sepahan / Taryba*, C-45/15 P, EU:C:2017:402, 29 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 63 Šiuo reikalavimu dėl pakankamai sunkaus teisės normos, kuria siekiama suteikti teisių privatiems asmenims, pažeidimo, nesvarbu, kokio pobūdžio yra neteisėtas aktas, siekiama išvengti situacijos, kai dėl pavojaus, jog reikės atlyginti asmenų tariamai patirtą žalą, institucijai gali būti sudaryta kliūčių visapusiškai atlikti savo funkcijas, skirtas bendrajam interesui užtikrinti tiek norminio turinio veiklos arba ekonominės politikos sprendimų srityje, tiek savo administracinės kompetencijos srityje, ir kartu neužkrauti privatiems asmenims sunkaus ir nepateisinamo pareigų nevykdymo padarinių naštos (žr. 2011 m. lapkričio 23 d. Sprendimo *Sison / Taryba*, T-341/07, EU:T:2011:687, 34 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją ir 2014 m. lapkričio 25 d. Sprendimo *Safa Nicu Sepahan / Taryba*, T-384/11, EU:T:2014:986, 51 punktą).
- 64 Atsižvelgiant į šio sprendimo 59–61 punktuose primintą jurisprudenciją, reikia išnagrinėti, ar teisės normomis, kurių pažeidimu šioje byloje remiasi ieškovas, siekiama suteikti teisių privatiems asmenims ir ar Taryba padarė pakankamai sunkų šių teisės normų pažeidimą.
- 65 Grįsdamas prašymą atlyginti žalą, ieškovas iš esmės remiasi dviem neteisėtumo pagrindais, t. y. pirma, ginčijamų aktų priėmimu ir jo pavardės palikimu ginčijamuose sąrašuose, nors Taryba neturėjo jokių tai pateisinančių įrodymų, o šio neteisėtumo pasekmes apsunkino tai, kad Taryba piktnaudžiavo savo

įgaliojimais, nes padavė apeliacinį skundą dėl 2012 m. kovo 21 d. Sprendimo *Fulmen ir Mahmoudian / Taryba* (T-439/10 ir T-440/10, EU:T:2012:142), ir, antra, Chartijos 16 ir 17 straipsnių pažeidimu.

- 66 Pirma, kalbant apie neteisėtumo pagrindą, susijusį su ginčijamų aktų priėmimu ir ieškovo pavardės palikimu ginčijamuose sąrašuose, nors Taryba neturėjo jokių tai pateisinančių įrodymų, reikia priminti, kad 2014 m. lapkričio 25 d. Sprendimo *Safa Nicu Sepahan / Taryba* (T-384/11, EU:T:2014:986) 68 ir 69 punktuose Bendrasis Teismas konstatavo, kad paprastai apdairi ir rūpestinga institucija nagrinėjamoje byloje ginčijamo akto priėmimo momentu galėjo suprasti, kad privalėjo surinkti informaciją ar įrodymus, pateisinančius ribojamųjų priemonių taikymą ieškovui, kad tuo atveju, jei kiltų ginčas, šią informaciją ar šiuos įrodymus pateikdama Sąjungos teismui galėtų įrodyti minėtų priemonių pagrįstumą. Jis padarė išvadą, kad, pasielgusi kitaip, Taryba pripažinta atsakinga už pakankamai sunkų teisės normos, kuria siekiama suteikti teisių privatiems asmenims, pažeidimą, kaip jis suprantamas pagal šio sprendimo 61 ir 62 punktuose nurodytą jurisprudenciją. 2017 m. gegužės 30 d. Sprendimo *Safa Nicu Sepahan / Taryba* (C-45/15 P, EU:C:2017:402), priimto išnagrinėjus apeliacinius skundus – jie buvo atmesti – dėl 2014 m. lapkričio 25 d. Sprendimo *Safa Nicu Sepahan / Taryba* (T-384/11, EU:T:2014:986), 40 punkte Teisingumo Teismas konstatavo, kad Bendrasis Teismas, be kita ko, savo sprendimo 68 ir 69 punktuose pagrįstai nusprendė, kad apie trejus metus trukęs Tarybos pareigos kilus ginčui pateikti fiziniams ir juridiniams asmenims nustatytų ribojamųjų priemonių priėmimą pagrindžiančią informaciją ar įrodymus pažeidimas yra pakankamai akivaizdus teisės normos, kuria privatiems asmenims siekiama suteikti teisių, pažeidimas.
- 67 Šioje byloje nagrinėjamu atveju, kaip matyti iš 2012 m. kovo 21 d. Sprendimo *Fulmen ir Mahmoudian / Taryba* (T-439/10 ir T-440/10, EU:T:2012:142), o jį Teisingumo Teismas patvirtino 2013 m. lapkričio 28 d. Sprendimu *Taryba / Fulmen ir Mahmoudian* (C-280/12 P, EU:C:2013:775), reikia konstatuoti, kad Tarybos padarytas pažeidimas ne tik sutampa pagal dalyką, bet ir truko maždaug 6 mėnesius ilgiau nei pažeidimas, konstatuotas byloje, kurioje buvo priimtas 2014 m. lapkričio 25 d. Sprendimas *Safa Nicu Sepahan / Taryba* (T-384/11, EU:T:2014:986).
- 68 Vadinasi, pirma, teisės norma, kurios pažeidimu remiamasi šioje byloje, yra teisės norma, kuria suteikiama teisių privatiems asmenims, tarp jų ieškovui, kaip fiziniam asmeniui, kuriam taikomi ginčijami aktai. Antra, minėtos normos pažeidimas yra pakankamai sunkus pažeidimas, kaip tai suprantama pagal šio sprendimo 63 punkte minėtą jurisprudenciją.
- 69 Be to, iš šalių pastabų, pateiktų vykdant antrąją proceso organizavimo priemonę, susijusią su 2017 m. gegužės 30 d. Sprendimo *Safa Nicu Sepahan / Taryba* (C-45/15 P, EU:C:2017:402) poveikiu šiai bylai, matyti, kad jos pačios šiuo metu sutaria dėl to, kad nagrinėjamas neteisėtumas yra pakankamai sunkus teisės normos, kuria suteikiama teisių privatiems asmenims, pažeidimas.
- 70 Kalbant apie teiginį, kad iš esmės pastarasis pažeidimas tapo dar sunkesnis todėl, kad Taryba piktnaudžiavo įgaliojimais, paduodama apeliacinį skundą dėl 2012 m. kovo 21 d. Sprendimo *Fulmen ir Mahmoudian / Taryba* (T-439/10 ir T-440/10, EU:T:2012:142), reikia nurodyti, kad šis argumentas negali būti pripažintas pagrįstu.
- 71 Pagal suformuotą jurisprudenciją teisės aktas tik tada laikomas priimtu piktnaudžiaujant įgaliojimais, jei, remiantis objektyviais, reikšmingais ir neprieštariniais įrodymais, paaiškėja, kad jis buvo priimtas tik ar bent jau iš esmės siekiant kitų tikslų nei nurodytieji arba norint išvengti Sutartyje konkrečiai numatytos nagrinėjamos aplinkybėmis taikytinos procedūros (žr. 2017 m. lapkričio 29 d. Sprendimo *Montel / Parlamentas*, T-634/16, nepaskelbtas Rink., EU:T:2017:848, 161 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 72 Šiuo klausimu, pirma, reikia priminti, kad teisė paduoti apeliacinį skundą dėl Bendrojo Teismo sprendimų įtvirtinta SESV 256 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje ir yra Sąjungos teisinės sistemoje numatytų teisių gynimo priemonių sudedamoji dalis. Pagal tą patį straipsnį apeliacinis skundas Teisingumo Teismui paduodamas tik teisės klausimais. Be to, pagal Europos Sąjungos Teisingumo

Teismo statuto 56 straipsnio antros pastraipos pirmą sakinį apeliacinį skundą gali paduoti tik pagal visus savo reikalavimus arba jų dalį bylą pralaimėjusi šalis. Iš Sąjungos pirminės teisės nuostatų matyti, kad, laikydamosi joje numatytų ribų, kiekviena šalis gali ne tik paduoti apeliacinį skundą dėl Bendrojo Teismo sprendimo, bet ir iškelti bet kokią pagrindą, kurį ji laiko tikslingu pateikti ir savo pozicijai pagrįsti. Taigi šiuo klausimu, priešingai, nei teigia ieškovas, Tarybos negalima kaltinti tuo, kad ji padavė apeliacinį skundą dėl 2012 m. kovo 21 d. Sprendimo *Fulmen ir Mahmoudian / Taryba* (T-439/10 ir T-440/10, EU:T:2012:142), siekdama, kaip ji patikslina atsiliepime į ieškinį, „kad būtų suformuota jurisprudencija dėl geografinių ribojamųjų priemonių“, nes šis argumentas akivaizdžiai susijęs su teisės klausimu, kaip tai suprantama pagal SESV 256 straipsnio 1 dalies antrą pastraipą.

- 73 Antra, ieškovo teiginys, kad Taryba padavė apeliacinį skundą dėl 2012 m. kovo 21 d. Sprendimo *Fulmen ir Mahmoudian / Taryba* (T-439/10 ir T-440/10, EU:T:2012:142) tik tam, kad padarytų spaudimą Irano Islamo Respublikai, kad ši nutrauktų savo branduolinę programą, taip palikdama galioti pasekmes, kurias ginčijami aktai sukėlė ieškovui, negali būti pripažintas pagrįstu. Iš tiesų šis teiginys nepatvirtintas jokiais įrodymais ar informacija, ir bet kuriuo atveju reikia konstatuoti, kad pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 60 straipsnio antrą pastraipą šių pasekmių palikimas galioti yra neatsiejamas nuo sprendimo paduoti apeliacinį skundą. Pagal šį straipsnį, „nukrypstant nuo [SESV] 280 straipsnio, Bendrojo Teismo sprendimai, skelbiantys reglamentą negaliojančiu, įsigalioja tik pasibaigus šio statuto 56 straipsnio pirmoje pastraipoje nurodytam laikotarpiui arba, jeigu per tą laikotarpį paduodamas apeliacinis skundas, nuo apeliacinio skundo atmetimo dienos“.
- 74 Taip pat reikia priminti (žr. šio sprendimo 18 punktą), kad, kalbėdamas apie Reglamento Nr. 961/2010 panaikinimo pasekmes laiko atžvilgiu, 2012 m. kovo 21 d. Sprendimo *Fulmen ir Mahmoudian / Taryba* (T-439/10 ir T-440/10, EU:T:2012:142) 106 punkte Bendrasis Teismas nusprendė, kad nagrinėjamu atveju rimtos ir nepataisomos žalos ribojamųjų priemonių, kurios nustatytos Reglamentu Nr. 961/2010, veiksmingumui atsiradimo rizika neatrodo pakankamai didelė, kad būtų galima pateisinti šio reglamento palikimą galioti ieškovų atžvilgiu pasibaigus Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 60 straipsnio antroje pastraipoje nustatytam terminui. Be to, to paties sprendimo 107 punkte (žr. šio sprendimo 19 punktą) jis nusprendė palikti galioti Sprendimo 2010/413, iš dalies pakeisto Sprendimu 2010/644, pasekmes, kol įsigalios Reglamento Nr. 961/2010 panaikinimas.
- 75 Iš to, kas išdėstyta, darytina išvada, kad ginčijamų aktų sukeltos pasekmės liko galioti ieškovo atžvilgiu po to, kai šie aktai buvo panaikinti 2012 m. kovo 21 d. Sprendimu *Fulmen ir Mahmoudian / Taryba* (T-439/10 ir T-440/10, EU:T:2012:142), remiantis Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto nuostatomis ir Bendrojo Teismo autonomišku vertinimu, o ne ieškovo skundžiamu Tarybos elgesiu, t. y. kad ji padavė apeliacinį skundą dėl minėto sprendimo.
- 76 Taigi nesant jokių ieškovo pateiktų objektyvių įrodymų, kad Taryba padavė apeliacinį skundą dėl 2012 m. kovo 21 d. Sprendimo *Fulmen ir Mahmoudian / Taryba* (T-439/10 ir T-440/10, EU:T:2012:142) siekdama jam pakenkti ar padaryti Irano Islamo Respublikai spaudimą, kad ši nutrauktų savo branduolinę programą, argumentas, susijęs su Tarybos piktnaudžiavimu įgaliojimais, dėl kurio šioje byloje nagrinėjamos teisės normos pažeidimas pasunkėjo, turi būti atmestas kaip nepagrįstas.
- 77 Kalbant apie antrąjį neteisėtumo pagrindą, susijusį su Chartijos 16 ir 17 straipsnių pažeidimu, reikia pažymėti, kad ieškovas tik pakartoja sąlygas, kurios yra būtinos tam, kad būtų pažeistas Chartijoje numatytų teisių ir laisvių įgyvendinimas, ir teigia, kad jam pritaikytų ginčijamų priemonių tikslas ar poveikis yra Chartijos 16 ir 17 straipsniuose jam pripažįstamos nuosavybės teisės ir laisvės verstis ekonomine veikla apribojimas.
- 78 Vis dėlto, nors pagal suformuotą jurisprudenciją nuosavybės teisė yra užtikrinama Chartijos 17 straipsnyje, Sąjungos teisėje jai suteikiama apsauga nėra absoliuti ir turi būti vertinama atsižvelgiant į jos funkciją visuomenėje. Todėl gali būti nustatyti naudojimosi šia teise apribojimai, jeigu jie faktiškai atitinka Sąjungos siekiamus bendrojo intereso tikslus ir siekiamo tikslo atžvilgiu tai nėra

neproporcingas bei neleistas kišimasis, iš esmės pažeidžiantis šių garantuojamų teisių esmę (žr. 2013 m. rugsėjo 13 d. Sprendimo *Makhlouf / Taryba*, T-383/11, EU:T:2013:431, 97 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją). Ši jurisprudencija pagal analogiją gali būti pritaikyta laisvei užsiimti verslu, užtikrinamai Chartijos 16 straipsnyje.

- 79 Šioje byloje, pirma, reikia pažymėti, kad priimant ginčijamus aktus dėl ieškovo, kiek juose buvo numatyta išaldyti jo lėšas, finansinį turtą ir kitus ekonominius išteklius, buvo siekiama tikslo neleisti platinti branduolinių ginklų ir taip padaryti spaudimą Irano Islamo Respublikai, kad ji nutrauktų nagrinėjamą veiklą. Šio tikslo buvo siekiama bendresniame kontekste, dedant pastangas palaikyti tarptautinę taiką ir saugumą, taigi šis tikslas buvo teisėtas ir tinkamas (šiuo klausimu ir pagal analogiją žr. 2013 m. rugsėjo 13 d. Sprendimo *Makhlouf / Taryba*, T-383/11, EU:T:2013:431, 100 ir 101 punktus ir juose nurodytą jurisprudenciją).
- 80 Antra, ginčijamos priemonės taip pat buvo būtinos, nes kitos, mažiau varžančios, priemonės, pavyzdžiui, išankstinio leidimo sistema arba pareiga *a posteriori* pagrįsti pervestų lėšų panaudojimą, neleido taip pat veiksmingai pasiekti norimo tikslo, t. y. neleisti platinti branduolinių ginklų ir taip daryti spaudimą Irano Islamo Respublikai, kad ji nutrauktų šią veiklą, visų pirma atsižvelgiant į galimybę apeiti nustatytus apribojimus (pagal analogiją žr. 2013 m. rugsėjo 13 d. Sprendimo *Makhlouf / Taryba*, T-383/11, EU:T:2013:431, 101 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 81 Taigi ieškovas neįrodė, kad ginčijamais aktais buvo pažeistos teisės, kurias jis kildina iš Chartijos 16 ir 17 straipsnių.
- 82 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, reikia konstatuoti, kad tik pirmas neteisėtumo pagrindas, susijęs su ginčijamų aktų priėmimu ir ieškovo pavardės palikimu ginčijamuose Tarybos sąrašuose, nors Taryba neturėjo jokių įrodymų tam pateisinti, yra neteisėta veika, dėl kurios gali kilti Sąjungos atsakomybė, kaip tai suprantama pagal šio sprendimo 63 punkte primintą jurisprudenciją.

2. Dėl nurodomos žalos ir priežastinio ryšio tarp skundžiamo neteisėto elgesio ir šios žalos

- 83 Ieškovas laikosi nuomonės, kad įrodė realų ir apibrėžtą turtinės ir neturtinės žalos, kurią jis patyrė dėl ginčijamų aktų, pobūdį ir priežastinį ryšį tarp elgesio, kuriuo kaltinama, neteisėtumo ir nurodomos žalos. Atsižvelgdamas į konkrečias šios bylos aplinkybes, ieškovas mano, kad 2017 m. gegužės 30 d. Sprendimas *Safa Nicu Sepahan / Taryba* (C-45/15 P, EU:C:2017:402) neleidžia suabejoti jo prašymo atlyginti žalą pagrįstumu.
- 84 Taryba, palaikoma Komisijos, ginčija ieškovo argumentus. Jos nuomone, Teisingumo Teismo išvados 2017 m. gegužės 30 d. Sprendime *Safa Nicu Sepahan / Taryba* (C-45/15 P, EU:C:2017:402), susijusios su turtinės ir neturtinės žalos atlyginimo sąlygomis, yra reikšmingos ir pagrindžia jos šioje byloje pateiktus argumentus.
- 85 Reikia patikrinti, ar ieškovas pateikė nurodomos žalos ir skundžiamo neteisėto elgesio ir šios žalos priežastinio ryšio įrodymus.
- 86 Dėl žalos realumo sąlygos pažymėtina, kad pagal jurisprudenciją Sąjungos deliktinė atsakomybė kyla tik tuomet, jeigu ieškovas iš tikrųjų patyrė realią ir tikrą žalą (šiuo klausimu žr. 1982 m. sausio 27 d. Sprendimo *De Franceschi / Taryba ir Komisija*, 51/81, EU:C:1982:20, 9 punktą ir 1996 m. sausio 16 d. Sprendimo *Candiotte / Taryba*, T-108/94, Rink., EU:T:1996:5, 54 punktą). Tai, ar ši sąlyga yra įvykdyta, turi įrodyti ieškovas (žr. 2006 m. lapkričio 9 d. Sprendimo *Agraz ir kt. / Komisija*, C-243/05 P, EU:C:2006:708, 27 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją), o tiksliau pateikti įtikinamus žalos buvimo ir dydžio įrodymus (žr. 1997 m. rugsėjo 16 d. Sprendimo *Blackspur DIY ir kt. / Taryba ir Komisija*, C-362/95 P, EU:C:1997:401, 31 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

- 87 Kalbant konkrečiau, bet kokiam prašyme atlyginti žalą, ar ji būtų turtinė, ar neturtinė, siekiant simbolinio atlygio ar didesnės kompensacijos, turi būti patikslintas nurodomos žalos pobūdis, atsižvelgiant į skundžiamą elgesį, ir bent apytikriai įvertinta visa ši žala (žr. 2015 m. vasario 26 d. Sprendimo *Sabbagh / Taryba*, T-652/11, nepaskelbtas Rink., EU:T:2015:112, 65 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 88 Dėl nurodomų elgesio ir žalos priežastinio ryšio sąlygos pažymėtina, kad ši žala turi pakankamai tiesiogiai kilti dėl nurodomo elgesio; šis elgesys turi būti lemiamas žalos priežastis, nors pareigos kompensuoti visas, net ir netiesiogines, žalingas neteisėtose situacijas pasekmes nėra (žr. 2006 m. gegužės 10 d. Sprendimo *Galileo International Technology ir kt. / Komisija*, T-279/03, EU:T:2006:121, 130 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją; šiuo klausimu taip pat žr. 1979 m. spalio 4 d. Sprendimo *Dumortier ir kt. / Taryba*, 64/76, 113/76, 167/78, 239/78, 27/79, 28/79 ir 45/79, EU:C:1979:223, 21 punktą). Ieškovas privalo pateikti nurodomų veiksmų ir žalos priežastinio ryšio įrodymus (žr. 1998 m. rugsėjo 30 d. Sprendimo *Coldiretti ir kt. / Taryba ir Komisija*, T-149/96, EU:T:1998:228, 101 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 89 Atsižvelgiant būtent į pirmiau nurodytą jurisprudenciją reikia išnagrinėti, ar šioje byloje ieškovas įrodė turtinės ir neturtinės žalos, kurią jis patyrė priėmus ginčijamus aktus ir palikus jo pavardę ginčijamuose sąrašuose, realų ir tikrą pobūdį ir priežastinį ryšį tarp šių aktų priėmimo ir žalos.

a) Dėl nurodomos turtinės žalos ir priežastinio ryšio buvimo

- 90 Ieškovas teigia, kad jį ypač paveikė taikytos ginčijamos priemonės, nes priimant ginčijamus aktus jo interesų centras buvo Prancūzijoje, t. y. Sąjungoje, kadangi jis įgijo Prancūzijos pilietybę ir gyveno Prancūzijoje, kur buvo atsidaręs banko sąskaitas. Ieškovas teigia patyręs keturių rūšių turtinę žalą, t. y. pirma, nuostolį dėl prarastos galimybės dinamiškai valdyti savo finansinį turtą, antra, negavo pajamų, kurių būtų gavęs valdydamas savo nekilnojamąjį turtą, trečia, nuostolius Europos bendrovėse ir, ketvirta, teisingas išlaidas, kurias jis patyrė siekdamas iš dalies panaikinti jo turto išaldymą ir pasiekti, kad būtų panaikintas jo banko sąskaitų areštas. Atsižvelgdamas į šią įvairią turtinę žalą, jis prašo priteisti iš Tarybos iš viso 2 227 000 EUR sumą.
- 91 Taryba, palaikoma Komisijos, prašo atmesti prašymą atlyginti nurodomą turtinę žalą.

1) Dėl nuostolio, patirto dėl prarastos galimybės dinamiškai valdyti ieškovo finansinį turtą

- 92 Dėl nuostolio, patirto dėl prarastos galimybės dinamiškai valdyti savo finansinį turtą, ieškovas ieškinyje tvirtina, kad jo turto portfelyje buvo beveik 15 mln. EUR, o didžioji jų dalis buvo investuota į biržoje kotiruojamas Europos bendrovių akcijas, kitų bendrovių akcijas, terminuotus indėlius įvairiomis valiutomis ir bendrovių bei valstybių obligacijas, įskaitant Graikijos valstybės obligacijas. Be to, ieškovo nuomone, kadangi lėšų valdytojams atlyginama vidutiniškai iki 2 % valdomų lėšų, žala, kurią jis dabar prašo atlyginti, sudaro 2 % metinės jo lėšų sumos, kurią jis vertina 11 mln. EUR, neatsižvelgiant į jo turimus aktyvus Belgijoje atidarytose banko sąskaitose, t. y. iš viso 660 000 EUR per trejų metų laikotarpį.
- 93 Dublike ieškovas pirmiausia patikslina, kad „dinamiškas“ portfelis, kuris apibūdinamas pagal jo sudėtį, susijęs su didesnės rizikos prisiėmimu, palyginti su rizika, kurią prisiima „subalansuoto“ portfelio turėtojas, nes ilguoju laikotarpiu jo rezultatyvumas yra didesnis. Pats Reglamento Nr. 423/2007 1 straipsnio tikslas būtent ir yra neleisti bet kuriam asmeniui, kuriam taikomos ribojamosios priemonės, tinkamai valdyti „dinamiško“ portfelio. Taigi ribojamųjų priemonių taikymas lėmė finansinę žalą, kuri turi būti automatiškai atlyginta, jeigu minėtos priemonės vėliau pripažįstamos neteisėtomis.

- 94 Ieškovas tvirtina, kad jo turimas portfelis banke *BNP Paribas* turėjo būti valdomas „dinamiškai“. Siekdamas pateikti dinamiško valdymo pavyzdį, jis prie dubliko pridėdą *BNP Paribas* vertybinių popierių sąskaitos išrašą. Jis priduria, kad 2012 m. kovo 23 d. Tarybos reglamento (ES) Nr. 267/2012 dėl ribojamųjų priemonių Iranui, kuriuo panaikinamas Reglamentas (ES) Nr. 961/2010 (OL L 88, p. 1), 29 straipsnio 2 dalyje numatyta išimtis buvo taikoma ne tokių savybių turinčioms sąskaitoms, o tokioms sąskaitoms, kaip einamoji sąskaita, kurią jis turėjo banke *Belfius* ir kurios nereikėjo dinamiškai valdyti, ir tai paaiškino, kodėl jis neįtraukė jos į portfelius, kuriais remdamasis prašo atlyginti tariamai patirtą žalą. Kadangi laikotarpiu nuo 2010 m. liepos mėn. iki 2014 m. pradžios ieškovas nevaldė banke *BNP Paribas* atidarytų sąskaitų, jis negalėjo parduoti labai rizikingų pozicijų, kaip antai Graikijos valstybės obligacijų, pasinaudoti rinkos svyravimais, imtis dinamiškam valdymui reikalingų priemonių, kad pritaikytų savo investicijas ir valdytų pinigų srautus, gaunamus iš ateities sandorių, taip pat iš dividendų ir palūkanų.
- 95 Taryba, palaikoma Komisijos, ginčija ieškovo argumentus.
- 96 Reikia priminti, kad pagal Procedūros reglamento 76 straipsnį ieškinyje turi būti nurodyta, be kita ko, ieškovo reikalavimai ir, jeigu reikia, įrodymai ir pasiūlymai pateikti įrodymų. Procedūros reglamento 85 straipsnyje reikalaujama, kad šie įrodymai būtų pateikiami pirmą kartą pasikeičiant pareiškimais. Be to, papildomi įrodymai gali būti pateikiami dublike tik jeigu vėlavimas juos pateikti yra pagrįstas.
- 97 Vis dėlto šioje byloje nagrinėjamu atveju, kalbant apie žalą, susijusią su vertės sumažėjimu aktyviai nevaldant ieškovo finansinio turto, ieškovas siekia ieškinyje įrodyti savo patirtą žalą tik labai lakoniškai, netgi painiai. Iš tiesų, kiek tai susiję su tariamai patirta žala, ieškovas ieškinyje tik bendrai apibūdina investicijų, kurias atliko, pobūdį ir savo aktyvų portfelio sudėtį, kurią pirmiausia ieškinio 66 punkte vertina 15 mln. EUR.
- 98 Pirma, ieškovas niekur ieškinyje nenurodo nei banko įstaigų, kurioms patikėjo savo turto valdymą, nei šio turto dydžio. Jis tai daro tik bendrai, ieškinio 66 punkto išnašoje pateikdamas bendrą nuorodą į du ieškinio priedus, atitinkamai pavadintus „Banko sąskaitų išrašai ir banko įstaigų e. laišakai“ ir „Bankų e. laišakai“, tiksliai nenurodydamas, kokias šių priedų dalis ar ištraukas turi omenyje.
- 99 Vis dėlto reikia priminti, kad pagal suformuotą jurisprudenciją, nors ieškinio turinys konkrečiais klausimais gali būti pagrįstas ir papildytas pateikiant nuorodas į prie jo pridėtų dokumentų ištraukas, bendra nuoroda į kitus dokumentus, netgi ieškinio priedus, negali kompensuoti pagrindinių teisinių argumentų, kurie turi būti nurodyti pačiame ieškinyje, nebuvimo. Be to, Bendrasis Teismas neprivalo prieduose ieškoti ir nustatyti pagrindų ir argumentų, kuriuos jis galėtų laikyti pagrindžiančiais ieškinį, nes priedai atlieka tik įrodomąją ir pagalbinę funkciją (šiuo klausimu žr. 2005 m. gruodžio 14 d. Sprendimo *Honeywell / Komisija*, T-209/01, EU:T:2005:455, 57 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 100 Antra, ieškinio 67 punkte ieškovas be jokio pagrindimo nurodo, kad jo turto portfelį sudaro 11 mln. EUR, ir tuo remdamasis taiko 2 % normą, kuri, kaip jis teigia, nepateikdamas jokių įrodymų, atitinka vidutinį fondų valdytojų atlyginimą, todėl jis vertina, kad per trejų metų laikotarpį patyrė 660 000 EUR žalą.
- 101 Tokie lakoniški ir painūs ieškinio argumentai atrodo pernelyg netikslūs, kad iš jų būtų galima nustatyti šios žalos dydį, o Bendrasis Teismas, atsižvelgdamas į minėtas Procedūros reglamento nuostatas, suprastų ieškovo reikalavimų apimtį. Todėl jie turi būti atmesti kaip nepriimtini.
- 102 Dėl išsamumo reikia nurodyti, jog net darant prielaidą, kad, nepaisant šių aplinkybių, šioje byloje nagrinėjamu atveju Bendrasis Teismas galėtų ieškoti įrodymų šio sprendimo 96 punkte nurodytuose ieškinio prieduose, vis dėlto reikėtų konstatuoti, kad jie neleidžia tiksliai nustatyti šios žalos dydžio.

- 103 Iš tiesų kalbant apie priedą „Banko sąskaitų išrašai ir bankų e. laiškai“ pažymėtina, kad jame pateikiami keli dokumentai, kurių ieškovas atskirai neįvardijo. Vis dėlto Bendrasis Teismas pažymi, kad atrodo, jog kalbama apie dokumentus, kuriuos būtų galima apibūdinti taip:
- 2010 m. liepos 30 d. banko *Dexia* sąskaitos išrašas (ieškinio priedų 23–25 puslapiai), kuriame niekur nenurodyta ieškovo, kaip atitinkamos banko sąskaitos turėtojo, pavardė,
 - 2010 m. birželio 28 d. atidarytos ieškovo sąskaitos banke *Belfius* likučio patvirtinimas, datuojamas 2015 m. liepos 23 d., ir 2010 m. birželio 1 d.–2010 m. spalio 9 d. šios banko sąskaitos išrašas (ieškinio priedų 26–29 puslapiai), kurie galiausiai atrodo neturintys reikšmės, nes dublike ieškovas aiškiai nurodo, kad į juos neatsižvelgė pateikdamas šį prašymą atlyginti žalą,
 - dviejų ieškovo sąskaitų, atidarytų banke *Société Générale*, išrašai (ieškinio priedų 30 ir 31 puslapiai),
 - ieškovo taupomosios sąskaitos įstaigose *Amundi* ir *Inter Expansion*, į kurią buvo pervedamas jo užmokestis, išrašas (ieškinio priedų 32 ir 33 puslapiai),
 - banko *BNP Paribas Wealth Management* dokumentas „Portfolio Management Report“, kuriame ieškovo pavardė niekur nenurodyta kaip atitinkamos sąskaitos turėtojo (ieškinio priedų 34–38 puslapiai),
 - lentelė, kurioje nurodytos šešiose įstaigose atidarytos sąskaitos, taip pat jų vertė ir pobūdis, tiksliai nenurodant jų turėtojo tapatybės.
- 104 Taigi, be to, kad kai kurie iš minėtų dokumentų neleidžia nustatyti atitinkamos sąskaitos turėtojo pavardės, jokia nagrinėjamo priedo informacija neleidžia realiai ir patikimai suprasti, kokią žalą tariamai patyrė ieškovas.
- 105 Ieškovo argumentai atrodo dar painesni perskaičius dublike pateiktus jo paaiškinimus, nes, remiantis šiais paaiškinimais, reikėtų atsižvelgti tik į bankui *BNP Paribas* patikėtą turtą. Vis dėlto minėtus aktyvus, darant prielaidą, kad jie priklauso ieškovui, remiantis dokumentu „Portfolio Management Report“, pateiktu ieškinio priedų 34–38 puslapiuose, sudaro 7746 855 EUR, t. y. gerokai mažesnė suma nei 11 000 000 EUR suma, kuria ieškovas galiausiai grindžia savo tariamai patirtos žalos apskaičiavimą.
- 106 Kalbant apie priedą „Bankų e. laiškai“, reikia nurodyti, kad jame pateikti trys trijų bankų arba turto valdymo įstaigų e. laiškai, kuriuose nurodoma tik tai, kad šios įstaigos atsižvelgia į ginčijamų aktų pasekmes, t. y. ieškovo lėšų išaldymą, ir išreiškia ketinimą laikytis galiojančių teisės aktų. Kalbant apie banko *BNP Paribas Wealth Management* 2011 m. vasario 11 d. e. laišką pažymėtina, kad jo autorius priduria, jog neįmanoma, kaip pageidavo ieškovas, pereiti prie vadinamojo „konservatyvaus“, taigi saugesnio jo turto valdymo (ieškinio priedų 157 puslapis). Reikia konstatuoti, kad šie dokumentai neleidžia nustatyti ieškovo nurodomos žalos dydžio. Iš pirma dėl išsamumo pateiktų motyvų darytina išvada, kad ieškovo prašymas atlyginti žalą, susijusią su nuostoliu, patirtu dėl prarastos galimybės dinamiškai valdyti finansinį turtą, bet kuriuo atveju turi būti atmestas kaip nepagrįstas.
- 107 Atsižvelgiant į šio sprendimo 101 punkte padarytą išvadą ir nesant reikalo nagrinėti, ar ieškovas pateikė priežastinio ryšio įrodymus, prašymas atlyginti žalą, susijusią su nuostoliu, patirtu dėl prarastos galimybės dinamiškai valdyti finansinį turtą, turi būti atmestas kaip nepriimtinas.

2) *Dėl negautų pajamų valdant nekilnojamąjį turtą*

- 108 Dėl negautų pajamų, kurių ieškovas būtų gavęs valdydamas savo nekilnojamąjį turtą, ieškovas nurodo, kad priėmus ginčijamus aktus dviejų jam priklausančių butų Prancūzijoje ir Belgijoje valdymas tapo neįmanomas, nes jis negalėjo gauti nuomos mokesčio, mokėti už darbus ir draudimo liudijimus.
- 109 Dublike ieškovas patikslina, kad Reglamento Nr. 267/2012 29 straipsnio 2 dalies b punktas, pagal kurį leidžiama toliau gauti nuomos mokesį pagal galiojančias nuomos sutartis, nebuvo taikomas Prancūzijoje esančio buto atveju, nes tuo metu, kai ieškovo pavardė buvo pirmą kartą įrašyta į asmenų ir subjektų, kuriems taikomos ribojamosios priemonės, sąrašus, jis nebuvo nuomojamas dėl smulkių darbų, kuriuos jame reikėjo atlikti. Remdamasis 2014 m. spalio 18 d. sutartimi, pasirašyta po to, kai jam nustatytos ginčijamos priemonės buvo panaikintos, ieškovas teigia, kad nagrinėjamo buto nuomos kaina yra 2 500 EUR per mėnesį, todėl pajamos, negautos jo nenuomojant, gali būti vertinamos 102 500 EUR suma.
- 110 Taryba, palaikoma Komisijos, ginčija ieškovo argumentus.
- 111 Pirmiausia, kaip buvo priminta šio sprendimo 96 punkte, ieškinyje turi būti nurodyta, be kita ko, ieškovo reikalavimai ir prirėkūs įrodymai ar pasiūlymai pateikti įrodymų. Be to, papildomi įrodymai gali būti pateikti dublike tik jeigu vėlavimas juos pateikti yra pagrįstas.
- 112 Vis dėlto nagrinėjamu atveju reikia konstatuoti, kad ieškovas ieškinio 68 punkte, kuris vienintelis skirtas žalai, patirtai dėl negalėjimo valdyti nekilnojamąjį turtą, tiesiog teigia, kad minėtą žalą sukėlė „negalėjimas gauti nuomos mokesčio, mokėti už darbus ir draudimą ir kt.“, ir nepateikia jokio tikslaus dokumento ar įrodymo, kuris galėtų patvirtinti šį teiginį, įrodyti jo nuosavybės teisę ir būti žalos ir priežastinio ryšio įrodymas. Kalbėdamas vien apie Prancūzijoje jam priklausančią butą, ieškovas dublike pateikė C.2 priedą su trimis dokumentais, t. y. 2014 m. spalio 18 d. pasirašyta nuomos sutartimi, 2013 m. pranešimu apie mokėtinus mokesčius „nenuomojamo būsto mokesčiai“, datuojamu 2013 m. spalio 29 d., ir 2014 m. spalio 20 d. raštu mokesčių tarnybai. Vis dėlto, nors šie trys dokumentai buvo parengti prieš pareiškiant šį ieškinį, ieškovas niekaip nepagrindžia jų vėlyvo pateikimo dublike. Todėl dubliko C.2 priedas turi būti atmestas kaip nepriimtinas. Atsižvelgiant į tai, kas nurodyta pirmiau, prašymas atlyginti minėtą žalą turi būti atmestas kaip nepriimtinas.
- 113 Dėl išsamumo reikia nurodyti, jog, net darant prielaidą, kad šioje byloje nagrinėjamu atveju minėtas prašymas ir C.2 priedas būtų pripažinti priimtinais, reikėtų konstatuoti, kad ieškovas nepateikė jokių įrodymų dėl realaus ir tikro nurodomos žalos pobūdžio. Iš tiesų reikėtų konstatuoti, kad ieškovas nepateikė nei savo nuosavybės teisės į du butus, kurių savininkas jis teigia esąs, įrodymų, nei įrodymų, kad ginčijamų aktų priėmimo metu šis nekilnojamasis turtas buvo skirtas nuomoti.
- 114 Be to, priešingai, nei teigia ieškovas, ginčijami aktai niekaip netrukde toliau gyventi jam priklausančiame bute, jei jis gyveno jame anksčiau; juo labiau kad, kaip jis nurodo ieškinio 65 punkte, priimant ginčijamus aktus jis turėjo Prancūzijos pilietybę ir gyveno Prancūzijoje.
- 115 Remiantis dėl išsamumo pateiktais motyvais konstatuotina, kad ieškovas nepateikė nurodomos žalos, susijusios su dviem Prancūzijoje ir Belgijoje jam priklausančiais butais, įrodymų, todėl jo prašymas atlyginti žalą, kurią jis patyrė negavęs pajamų iš nuomos, turi būti atmestas kaip nepagrįstas.
- 116 Atsižvelgiant į šio sprendimo 112 punkte padarytą išvadą ir nesant reikalo nagrinėti, ar ieškovas pateikė priežastinio ryšio įrodymų, prašymas atlyginti žalą, patirtą dėl ieškovo negalėjimo valdyti nekilnojamąjį turtą, turi būti atmestas kaip nepriimtinas.

3) Dėl nuostolių Europos bendrovėse

117 Kalbėdamas apie Europos bendrovėse patirtus nuostolius, ieškovas nurodo, kad priimant ginčijamus aktus jam priklausė 26 % Prancūzijos bendrovės *Codefa Connectique S.A.S.* (toliau – *Codefa*) akcijų ir jis buvo Vokietijos bendrovių *Decom Technology GmbH* (toliau – *Decom*) ir *Senteg GmbH* akcininkas per Belgijos bendrovę *Soreltek S.A.* Dėl minėtų aktų šioms bendrovėms kilo neįveikiamų sunkumų, todėl sumažėjo jų vertė. Siekdamas įrodyti patirtą turtinę žalą, susijusią su bendrovėmis *Codefa* ir *Decom*, jis pateikia 2015 m. liepos 21 d. ataskaitą, kurią parengė audito bendrovė, įrašyta į Paryžiaus II de Franso regiono (Prancūzija) audito ekspertų sąrašą; ši ataskaita pridėta prie ieškinio kaip A.14 priedas (toliau – audito ataskaita).

118 Taryba, palaikoma Komisijos, ginčija ieškovo argumentus.

i) Dėl nuostolių bendrovėse „Senteg“ ir „Decom“

119 Dėl prašymo atlyginti žalą, patirtą dėl nuostolių bendrovėse *Senteg* ir *Decom*, Taryba, palaikoma Komisijos, mano, kad šis prašymas yra nepriimtinas. Iš tiesų ieškovas neturėjo jokių šių bendrovių akcijų. Kalbant apie bendrovę *Soreltek*, kuriai priklausė 80 % bendrovės *Decom* akcijų ir 20 % bendrovės *Senteg* akcijų (ieškovas teigia buvęs vienintelis pastarosios bendrovės ekonominės naudos gavėjas), nei šios bendrovės įstatai, nei kita bylos medžiaga nerodo, kad ji būtų tiesiogiai ar netiesiogiai priklausiusi ieškovui, nes 99 % jos akcijų priklausė Liuksemburgo bendrovei *Wirkkraft S.A.*, o likęs 1 % akcijų – kitai bendrovei. Nors ieškovas buvo bendrovės *Wirkkraft* ekonominės naudos gavėjas, jo suinteresuotumas pareikšti ieškinį buvo pernelyg netiesioginis *Senteg* ar *Decom* atžvilgiu.

120 Dublike ieškovas tvirtina, kad turi bendrovės *Wirkkraft* pareikštinių vertybinių popierių, kad prireikus gali juos pateikti, kad užtikrina visą šios bendrovės finansavimą ir yra vienintelis bendrovių *Wirkkraft* ir *Soreltek* ekonominės naudos gavėjas.

121 Pirma, kalbant apie bendrovę *Soreltek*, reikia pažymėti, kad pagal šio sprendimo 99 punkte nurodytą jurisprudenciją Bendrasis Teismas neprivalo prieduose ieškoti ir nustatyti pagrindų ir argumentų, kuriuos jis galėtų laikyti pagrindžiančiais ieškinį. Vis dėlto šioje byloje ieškinio 76 punkte ieškovas tiesiog teigia, kad „[buvo] identifikuojamas kaip vienintelis [*Solterek*] ekonominės naudos gavėjas“. Siekdamas pagrįsti šį teiginį, jis, nieko nepatikslindamas, tik nurodo keturis ieškinio A.13 priede pateiktus dokumentus.

122 Kad ir kaip būtų, net darant prielaidą, kad šioje byloje nagrinėjamu atveju Bendrasis Teismas gali surasti ir nustatyti įrodymus, galinčius patvirtinti šį ieškovo teiginį, tenka konstatuoti, kad to jam neleidžia padaryti nė vienas iš ieškinio A.13 priede pateiktų dokumentų.

123 Iš tiesų, pirma, bendrovės *Soreltek* įstatuose, įregistruotuose *Moniteur belge* (žr. ieškinio priedų 269–271 puslapius), niekur nenurodytas ieškovo, kaip vienintelio šios bendrovės vadinamojo ekonominės naudos gavėjo, statusas. Iš jų matyti nebent tai, kad 209 iš 210 bendrovės *Soreltek* akcijų, t. y. šiek tiek daugiau nei 99 % šių akcijų, priklausė bendrovei *Wirkkraft*, o likusi dalis – bendrovei *Transnational Consulting Group*. Be to, neatrodo, kad ieškovas eitų bendrovės *Soreltek* direktoriaus ar vykdomojo direktoriaus pareigas (žr. ieškinio priedų 271 puslapį).

124 Antra, dviem banko *Dexia* raštais bendrovei *Soreltek*, atitinkamai datuojamais 2010 m. rugpjūčio 11 d. ir rugsėjo 8 d. (ieškinio priedų 272 ir 273 puslapiai), šią bendrovę siekiama informuoti, kad *procureur du Roi de Bruxelles* (Briuselio prokuroras, Belgija) prašymu buvo areštuotos, o vėliau panaikintos dvi jo banko sąskaitos. Juose nė kartą nenurodytas koks nors ieškovo, kaip šios bendrovės vienintelio ekonominės naudos gavėjo, statusas.

- 125 Trečia, 2014 m. vasario 11 d. advokatų kontoros rašte (kuris du kartus pateiktas ieškinio priedų 274 ir 275 puslapiuose), skirtame *procureur du Roi de Bruxelles*, nurodyta tik tai, kad jį pasirašęs asmenys yra „ieškovo ir jo bendrovės SA Soreltek advokatai“, ir pateiktas prašymas grąžinti jų klientų bankuose laikomą turtą. Jokia šiame rašte pateikta informacija neleidžia patvirtinti ieškovo, kaip bendrovės *Soreltek* vienintelio ekonominės naudos gavėjo, tariamo statuso.
- 126 Ketvirta, 2013 m. gruodžio 6 d. *procureur du Roi de Bruxelles* rašte (ieškinio priedų 276 puslapis) ieškovo advokatui pranešama, kad „tą dieną prokuroras nurodė panaikinti šioje sąskaitoje esančio turto areštą M. Mahmoudian ir bendrovei SA Soreltek“, ir pateikiama „banko ING prašymo, skirto O.C.S.C., dėl M. Mahmoudian vertybinių popierių sąskaitos“ (*Befimmo* SCA-SICAFI vertybiniai popieriai) kopija. Jame niekur nenurodytas ieškovo, kaip vienintelio bendrovės *Soreltek* ekonominės naudos gavėjo, statusas.
- 127 Be to, reikia pažymėti, kad dubliko 93 punkte ieškovas tik pakartoja, kad buvo bendrovės *Soreltek* ekonominės naudos gavėjas, ir iš to daro išvadą, kad ši bendrovė buvo priskiriama jo turtui.
- 128 Antra, kalbant apie *Wirkkraft*, reikia konstatuoti, kad ieškovas ieškinyje nepateikia jokių įrodymų, galinčių patvirtinti dubliko 92 punkte esantį teiginį, kad jis buvo šios bendrovės ekonominės naudos gavėjas ir pareikštinių vertybinių popierių turėtojas. Ieškovas tik nurodo dublike, kad „yra pasirengęs“ pateikti šių vertybinių popierių originalus, ir, antra, teigia, kad „<...> *Wirkkraft* finansavimą visiškai užtikrina ieškovas, kuris yra jos „ekonominės naudos gavėjas“, kaip matyti iš C.6 priede pateikto pareiškimo“.
- 129 Vis dėlto, pirma, atsižvelgiant į Procedūros reglamento 76 ir 85 straipsnių nuostatas, ieškovas turėjo ieškinyje pateikti įrodymus, kad, kaip pats teigia, buvo *Wirkkraft* pareikštinių vertybinių popierių turėtojas. Jis visai nemėgina net ir dublike paaiškinti, dėl kokios priežasties nepateikė šių papildomų įrodymų.
- 130 Antra, kalbant apie dubliko C.6 priede pateiktą pareiškimą, reikia pažymėti, kad nors jis datuojamas 2013 m. gruodžio 9 d., t. y. mažiau nei du mėnesiai iki šio ieškinio pareiškimo dienos, ieškovas niekaip nepagrindžia, kodėl jis buvo pateiktas dublike. Taigi dubliko C.6 priedas, kuriame, kaip paaiškėjo, pateikta tik ieškovo pasirašyta ir jokiais įrodymais nepatvirtinta garbės deklaracija, turi būti atmestas kaip nepriimtinas.
- 131 Iš to, kas išdėstyta, darytina išvada, jog ieškovas neįrodė, kad, kaip jis teigia, buvo bendrovės *Wirkkraft* „ekonominės naudos gavėjas“ ir pareikštinių vertybinių popierių turėtojas.
- 132 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, reikia konstatuoti, kad ieškovas, nepateikęs nė menkiausio įrodymo savo teiginiams patvirtinti, pateikdamas prašymą atlyginti žalą, patirtą dėl nuostolių bendrovėse *Senteg* ir *Decom*, rėmėsi žala, kurios realumo jis neįrodė pagal šio sprendimo 86 punkte primintą jurisprudenciją.
- 133 Taigi minėtas prašymas turi būti atmestas kaip nepriimtinas ir bet kuriuo atveju nepagrįstas.
- ii) Dėl nuostolių, siejamų su „Codefa“*
- 134 Dėl prašymo atlyginti žalą, susijusią su nuostoliais, siejamais su *Codefa*, siekdamas įrodyti turtinę žalą, kurią teigia patyręs, kiek ji susijusi su *Codefa*, ieškovas remiasi, pirma, audito ataskaita ir, antra, kelių su *Codefa* susijusių dokumentų kopijomis, pateiktomis ieškinio A.5 priede.
- 135 Pirma, reikia įvertinti audito ataskaitos įrodomąją galią.

- 136 Kadangi nėra Sąjungos teisės akto, reglamentuojančių įrodymų sąvoką, Sąjungos teismas įtvirtino laisvo įrodymų rinkimo arba įrodinėjimo priemonių laisvės principą, kuris turi būti suprantamas kaip teisė remtis visų rūšių įrodymais siekiant įrodyti konkrečią faktinę aplinkybę, pavyzdžiui, liudytojų parodymais, rašytiniais įrodymais, prisipažinimais ir kt. (šiuo klausimu žr. 2000 m. kovo 23 d. Sprendimo *Met-Trans ir Sagpol*, C-310/98 ir C-406/98, EU:C:2000:154, 29 punktą; 2004 m. liepos 8 d. Sprendimo *Dalmine / Komisija*, T-50/00, EU:T:2004:220, 72 punktą ir generalinio advokato P. Mengozzi išvados byloje *Archer Daniels Midland / Komisija*, C-511/06 P, EU:C:2008:604, 113 ir 114 punktus). Kartu Sąjungos teismas įtvirtino laisvo įrodymų vertinimo principą, pagal kurį įrodymo patikimumą arba, kitaip tariant, įrodomąją galią nustato teismas (2004 m. liepos 8 d. Sprendimo *Dalmine / Komisija*, T-50/00, EU:T:2004:220, 72 punktas ir generalinio advokato P. Mengozzi išvados byloje *Archer Daniels Midland / Komisija*, C-511/06 P, EU:C:2008:604, 111 ir 112 punktai).
- 137 Siekiant nustatyti dokumento įrodomąją galią, reikia atsižvelgti į daugelį aplinkybių, kaip antai dokumento kilmę, jo parengimo aplinkybes, jo adresatą, turinį, ir išsiaiškinti, ar, atsižvelgiant į šias aplinkybes, šiame dokumente esanti informacija yra pagrįsta ir patikima (2000 m. kovo 15 d. Sprendimo *Cimenteries CBR ir kt. / Komisija*, T-25/95, T-26/95, T-30/95–T-32/95, T-34/95–T-39/95, T-42/95–T-46/95, T-48/95, T-50/95–T-65/95, T-68/95–T-71/95, T-87/95, T-88/95, T-103/95 ir T-104/95, EU:T:2000:77, 1838 punktas ir 2002 m. lapkričio 7 d. Sprendimo *Vela ir Tecnagrind / Komisija*, T-141/99, T-142/99, T-150/99 ir T-151/99, EU:T:2002:270, 223 punktas).
- 138 Šiuo klausimu Sąjungos teismas jau yra nusprendęs, kad ieškovo pateiktos analizės negalima pripažinti nešališka ir nepriklausoma, jeigu ją užsakė ir finansavo pats ieškovas ir ji buvo parengta remiantis jo paties pateiktais duomenimis, o šių duomenų tikslumas ir svarba nebuvo nešališkai patikrinti (šiuo klausimu žr. 2011 m. kovo 3 d. Sprendimo *Siemens / Komisija*, T-110/07, EU:T:2011:68, 137 punktą).
- 139 Sąjungos teismas taip pat jau yra patvirtinęs, kad eksperto išvada gali būti laikoma turinčia įrodomąją galią, tik jeigu jos turinys yra objektyvus, ir kad paprasčiausias nepagrįstas teiginys tokiame dokumente savaime neturi įrodomosios galios (šiuo klausimu žr. 2004 m. rugšėjo 16 d. Sprendimo *Valmont / Komisija*, T-274/01, EU:T:2004:266, 71 punktą).
- 140 Taigi šioje byloje nagrinėjamu atveju audito ataskaitos įrodomoji galia turi būti vertinama atsižvelgiant būtent į šio sprendimo 136–139 punktuose primintus principus.
- 141 Šiuo klausimu pažymėtina, kad audito ataskaitą parengė audito bendrovė, įrašyta į Paryžiaus II de Franso regiono audito ekspertų sąrašą. Iš šios ataskaitos 2 ir 3 puslapiuose esančio minėtos bendrovės 2015 m. liepos 21 d. ieškovui skirto rašto matyti, kad pagal 2015 m. birželio 18 d. susitikime nustatytas sąlygas ieškovas pavedė šiai bendrovei įvertinti žalą, kurią patyrė dėl ginčijamų priemonių, kiek tai susiję su jo dalyvavimu valdant bendrovių *Codefa* ir *Decom* kapitalą. Vykdam šią užduotį, minėtame rašte konkrečiai nurodoma, kad „[ši] ataskaita buvo parengta remiantis dokumentais, kuriuos mums pateikė Fereydoun Mahmoudian“. Iš šio rašto teksto matyti, kad audito ataskaita buvo parengta ieškovo prašymu siekiant šioje byloje patvirtinti jo nurodomos turtinės žalos realumą ir dydį ir kad ji iš esmės grindžiama ieškovo pateiktais dokumentais. Reikia pabrėžti, kad minėti dokumentai, į kuriuos kartais daroma nuoroda išnašose, nėra pridėti prie audito ataskaitos.
- 142 Atsižvelgiant į audito ataskaitos parengimo aplinkybes ir pagal šio sprendimo 136–139 punktuose nurodytus principus šios ataskaitos įrodomoji galia turi būti laikoma santykinė. Šios ataskaitos negalima laikyti pakankama jos turiniui, visų pirma nurodomos žalos realumui ir dydžiui, įrodyti. Ji gali būti nebent pirminis įrodymas, kurį reikėtų patvirtinti kitais įrodymais.
- 143 Antra, kalbant apie dokumentų, susijusių su bendrove *Codefa*, kopijas, pateiktas ieškinio A.5 priede, taip pat apie audito ataskaitą, kurią ieškovas bendrai nurodo ieškinio 71 punkte, pirmiausia reikia priminti, kad pagal šio sprendimo 99 punkte nurodytą jurisprudenciją Bendrasis Teismas neprivalo prieduose ieškoti ir nustatyti pagrindų ir argumentų, kuriuos jis galėtų laikyti pagrindžiančiais ieškinį. Taip juo labiau yra tuo atveju, kai priedas priklauso rinkiniui dokumentų, kurie susiję su konkrečia

tema ar asmeniu ir kurie yra didelės apimties. Tokiu atveju, jeigu juos pateikianti šalis nepateikia tikslios nuorodos į šių priedų dalis ir ištraukas, kurias nori išskirti, kad įrodytų savo argumentų pagrįstumą, atsižvelgiant į minėtą jurisprudenciją, šių priedų įrodomoji galia gerokai susilpnėja.

- 144 Šioje byloje nagrinėjamu atveju akivaizdu, kad taip yra kalbant apie ieškinio A.5 priedą, kurį sudaro, kaip apibūdino pats ieškovas, „[d]okumentų, susijusių su bendrove CODEFA, kopijos“, pateiktos ieškinio priedų 41–154 puslapiuose, t. y. iš viso 114 puslapių. Kadangi ieškinyje nėra tikslios nuorodos į informaciją, esančią šiuose A.5 priedo 114 puslapiuose, reikia konstatuoti, kad ieškovas neįrodė savo argumentų, nagrinėjamų šioje byloje, pagrįstumo.
- 145 Kalbant apie bendrą nuorodą į audito ataskaitą ieškinio 71 punkte siekiant įrodyti ieškovo patirtą žalą, visų pirma remiantis jo turimomis bendrovės *Codefa* akcijomis, ir vėl turi būti konstatuota, kad, atsižvelgiant į Procedūros reglamento 76 straipsnio nuostatas ir šio sprendimo 99 punkte nurodytą jurisprudenciją, tokia bendra nuoroda į šią ataskaitą, pateiktą ieškinio priedų 277–290 puslapiuose, negali sušvelninti to, kad trūksta esminių teisinių argumentų, kurie turi būti pateikti ieškinyje.
- 146 Trečia, kalbėdamas apie prašymą atlyginti žalą, susijusią su nuostoliais, siejamais su bendrove *Codefa*, ieškovas nurodo, kad po ginčijamų aktų priėmimo ieškovo ir *Fulmen* nenaudai bendrovė *Codefa* patyrė sunkumų, todėl jis negalėjo susigrąžinti jai suteiktų beveik 220 000 EUR paskolų ar investicijų perkant šios bendrovės akcijų 2009 m. Remdamasis šiais sunkumais, ieškovas teigia, kad 2010 m. spalio mėn. bankas *Société Générale* uždarė bendrovės *Codefa* sąskaitą ir panaikino jos turėtą banko sąskaitos kreditavimo leidimą. Be to, ji nebegalėjo atsidaryti sąskaitos kitoje banko įstaigoje. Galiausiai dėl ieškovo ir *Fulmen* pritaikytų sankcijų ji negalėjo gauti Prancūzijos valstybės pagalbos, teikiamos sunkumų patiriančioms įmonėms, nors atitiko šios pagalbos teikimo reikalavimus. Negavusi finansinės paramos, kurią galėjo suteikti akcininkas, dėl šių sunkumų 2012 m. bendrovė buvo likviduota.
- 147 Pirma, kalbant apie dvi iš viso 220 000 EUR paskolas, kurias ieškovas tariamai suteikė bendrovei *Codefa*, pirmiausia reikia konstatuoti, kad ieškinio 72 punkto išnašoje ieškovas pateikia niekaip nepatikslintą nuorodą į ieškinio A.5 priedą. Taigi ieškovas nepateikė šių dviejų paskolų buvimo įrodymų, todėl, atsižvelgiant į Procedūros reglamento 76 straipsnio nuostatas, šie argumentai turi būti atmesti kaip nepriimtini.
- 148 Dėl išsamumo, net darant prielaidą, kad šioje byloje nagrinėjamu atveju tokios nuorodos pakaktų ir Bendrasis Teismas galėtų iš ieškinio A.5 priedo išsiaiškinti, ar dokumentas įrodo nagrinėjamų paskolų buvimą, reikėtų atsižvelgti bent į du dokumentus, pateiktus atitinkamai ieškinio priedų 43 ir 44 puslapiuose ir 45 ir 46 puslapiuose. Šie du dokumentai – tai paskolos sutartys, sudarytos tarp bendrovės *Codefa*, kaip paskolos gavėjos, ir ieškovo, kaip paskolos davėjo, dėl atitinkamai 70 000 EUR ir 150 000 EUR sumos, t. y. iš viso 220 000 EUR sumos, kuri, atrodo, atitinka ieškovo nurodomą sumą. Vis dėlto reikia pažymėti, kad, kaip ieškovas pats pripažino per teismo posėdį, šios dvi paskolos sutartys, surašytos anglų kalba, nėra nei parafuotos, nei pasirašytos. Tokiomis aplinkybėmis, net darant prielaidą, kad šiais dviem dokumentais grindžiami argumentai yra priimtini, jų atitinkama įrodomoji galia yra labai ribota, nes jie neleidžia patikimai įrodyti skolos, kuria ieškovas remiasi, reikalaujamas atlyginti nagrinėjamą žalą. Šios išvados negali sumenkinti tai, kad, kaip ieškovas nurodė per teismo posėdį, iš bendrovės *Codefa* išipareigojimų balanso (2011 m. birželio 30 d. finansinė atskaitomybė), pateikto ieškinio priedų 80 ir 81 puslapiuose, duomenų matyti, kad kategorijos „Skolinti vertybiniai popieriai ir banko paskolos“ 455002 eilutėje „MAHMOUDIAN Féreidoun“ 2011 m. birželio 30 d. buvo nurodyta grynoji 220 000 EUR skola. Iš tiesų, kadangi bendrovė *Codefa* buvo likviduota praėjus šiek tiek daugiau nei šešiams mėnesiams nuo šių santraukų parengimo, neįmanoma tikrai įsitikinti, ar ieškovo suteiktos paskolos bendrovei *Codefa* per tą laiką buvo iš dalies ar net visiškai grąžintos. Taigi net darant prielaidą, kad Bendrasis Teismas gali atsižvelgti į šį ieškinio A.5 priede esantį dokumentą, į kurį ieškovas ieškinyje nepateikė tikslios nuorodos, tokia nuoroda bet kuriuo atveju neleistų įrodyti nurodomos žalos realumo.

- 149 Antra, kalbant apie banko *Société Générale* sprendimą uždaryti bendrovės *Codefa* sąskaitas ir panaikinti jai išduotą banko sąskaitos kreditavimo leidimą, pirmiausia reikia konstatuoti, kad ieškinio 73 punkto išnašoje ieškovas, nieko nepatikslingas, daro nuorodą į „A.5 priedą, t. y. 2010 m. rugsėjo 2 d. *Société Générale* e. laišką“. Kaip jau buvo nurodyta šio sprendimo 144 punkte, tokios nuorodos nepakanka turint minty priedą, kuriame yra daugybė dokumentų, iš viso 114 puslapių. Taigi ieškovas nepateikė tokių banko *Société Générale* sprendimų buvimo įrodymų, todėl, atsižvelgiant į Procedūros reglamento 76 straipsnio nuostatas, šis argumentas turi būti atmestas kaip nepriimtinas.
- 150 Dėl išsamumo, darant prielaidą, kad šioje byloje nagrinėjamu atveju net galima būtų konstatuoti, kad tokios nuorodos pakanka, ir Bendrasis Teismas ieškinio A.5 priede turėtų aiškintis, kuris dokumentas yra „2010 m. rugsėjo 2 d. *Société Générale* e. laiškas“, būtų galima konstatuoti, kad šis dokumentas yra pateiktas A.5 priedo pirmajame puslapyje, t. y. ieškinio priedų 41 puslapyje. Vis dėlto reikia pažymėti, kad, kaip pats ieškovas pripažino per teismo posėdį, iš šio banko *Société Générale* e. laiško teksto negalima spręsti, kad *Codefa* sąskaitos uždarymą ir jai suteikto 80 000 EUR banko sąskaitos kreditavimo leidimo panaikinimą lėmė ginčijamų aktų priėmimas.
- 151 Trečia, kalbant apie tariamą kito banko atsisakymą atidaryti banko sąskaitą bendrovės *Codefa* vardu dėl ieškovo nenaudai paskelbtų ginčijamų aktų, reikia konstatuoti, kad šis ieškinio teiginys nėra pagrįstas jokiais įrodymais. Taigi, atsižvelgiant į Procedūros reglamento 76 straipsnio nuostatas, šis argumentas turi būti atmestas kaip nepriimtinas.
- 152 Ketvirta, kalbant apie teiginį, kad *Codefa* negalėjo gauti pagalbos, kuri paprastai suteikiama sunkumų patiriančioms įmonėms, nors atitiko šios pagalbos teikimo reikalavimus, ir vėl reikia konstatuoti, kad šis ieškinio teiginys nėra patvirtintas jokiais įrodymais. Taigi, atsižvelgiant į Procedūros reglamento 76 straipsnio nuostatas, šis argumentas turi būti atmestas kaip nepriimtinas.
- 153 Penkta, kalbant apie teiginį, kad ieškovas dėl bendrovės *Codefa* likvidavimo negalėjo „tiesiogiai ar netiesiogiai susigrąžinti savo investicijų [dėl] akcijų pirkimo 2009 m.“, reikia konstatuoti, kad šis ieškinio argumentas nėra patvirtintas jokiais įrodymais. Visų pirma ieškovas nepatiksina nei visos sumos, kurią jis investavo siekdamas įsigyti bendrovės *Codefa* akcijų, nei akcijų skaičiaus, nei jų nominaliosios vertės. Taigi, atsižvelgiant į Procedūros reglamento 76 straipsnio nuostatas, šis argumentas turi būti atmestas kaip nepriimtinas.
- 154 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, kadangi argumentai, pateikti siekiant pagrįsti prašymą atlyginti žalą, susijusią su nuostoliais, siejamais su bendrove *Codefa*, yra iš dalies nepriimtini ir iš dalies nepagrįsti, ieškovas šio prašymo nepagrindė. Taigi reikia konstatuoti, kad jis turi būti atmestas kaip nepagrįstas.
- 155 Vadinas, atsižvelgiant į šio sprendimo 133 ir 154 punktuose padarytas išvadas, prašymas atlyginti žalą, susijusią su ieškovo patirtais nuostoliais Europos bendrovėse, turi būti atmestas kaip iš dalies nepriimtinas ir iš dalies nepagrįstas.

4) *Dėl teisinių išlaidų, patirtų siekiant panaikinti dalies ieškovo lėšų išaldymą ir panaikinti banko sąskaitų areštą*

- 156 Dėl teisinių išlaidų, patirtų siekiant panaikinti dalies jo lėšų išaldymą ir panaikinti banko sąskaitų areštą, ieškovas nurodo, kad jam nebuvo pateikta jokia informacija apie tai, kokia procedūra reikėtų vadovautis, kad jis galėtų disponuoti lėšomis, būtinomis asmeninėms išlaidoms padengti. Todėl siekdamas per mėnesį iš išaldytų lėšų gauti 1 000 EUR, jis kreipėsi į advokatų kontorą Prancūzijoje, kuri jam išrašė 8 875 EUR sąskaitą. Be to, jis įgaliojo advokatų kontorą Belgijoje pirmiausia bendrauti su Belgijos valdžios institucijomis, o vėliau, po 2013 m. lapkričio 28 d. Sprendimo *Taryba / Fulmen* ir

Mahmoudian (C-280/12 P, EU:C:2013:775), imtis būtinų veiksmų ieškovo banko sąskaitų areštui panaikinti, ir šiuo pagrindu buvo išrašyta 8 838 EUR sąskaita. Nagrinėjamos teisinės išlaidos kaip honoraras advokatams iš viso sudarė 17 713 EUR.

- 157 Dublike ieškovas nurodo, kad, atsižvelgiant į jo amžių ir asmeninę padėtį, jam buvo reikalinga specialiojo konsultanto pagalba, kad jis galėtų veiksmingai remtis savo teisėmis prieš bankus ir viešosios valdžios institucijas; tai, kad sumų, kurios buvo reikalingos būtiniausioms išlaidoms padengti, išaldymui panaikinti prirėkė vienu metų, rodo, kad ši kova buvo sunki ir sudėtinga; be to, iš bylos medžiagos aišku, kad ieškovo sąskaitų areštą Belgijoje tiesiogiai lėmė ginčijami aktai.
- 158 Taryba, palaikoma Komisijos, ginčija ieškovo argumentus.
- 159 Iš esmės remdamasis žala, susijusia su teisinėmis išlaidomis, kurias jis patyrė ginčo laikotarpiu siekdamas, kad Prancūzijoje ir Belgijoje būtų panaikintas dalies jo lėšų išaldymas ir banko sąskaitų areštas, ieškovas prašo kompensuoti šiuo tikslu advokatams sumokėtus honorarus. Šiuo tikslu ieškinio prieduose jis pateikia, pirma, Prancūzijoje įsteigtos advokatų kontoros susirašinėjimą su *Direction générale du Trésor* (Prancūzija) ir Belgijoje įsteigtos advokatų kontoros susirašinėjimą su Briuselio prokuratūra ir, antra, dvi sąskaitas, kurias atitinkamai išrašė abi advokatų kontoros. Reikia konstatuoti, kad „ginčo laikotarpiu“ ieškovas vadina laikotarpį nuo 2010 m. liepos 26 d., kai jo pavardė buvo pirmą kartą įtraukta į sąrašus (žr. šio sprendimo 10 punktą), iki 2013 m. gruodžio 19 d., kai jo pavardė buvo išbraukta iš ginčijamų sąrašų (žr. šio sprendimo 22 punktą) (toliau – ginčo laikotarpis).
- 160 Šiuo klausimu, kalbant apie žalos realumo įrodymus, kuriuos pagal šio sprendimo 86 punkte nurodytą jurisprudenciją turi pateikti ieškovas, nesant reikalo priimti sprendimo dėl to, ar per šioje byloje nagrinėjamas nacionalines procedūras ieškovas buvo priverstas kreiptis į advokatą, reikia konstatuoti, kad jis pateikia tik dvi jam asmeniškai advokatų išrašytas sąskaitas, kurių visa suma 17 713 EUR. Vis dėlto ieškovas nepateikia jokių įrodymų, kad šios dvi sąskaitos iš tikrųjų buvo apmokėtos, o visų pirma, kadangi jis prašo kompensuoti šias išlaidas kaip nurodomą žalą, kad šios sąskaitos buvo apmokėtos jo paties lėšomis.
- 161 Tokiomis aplinkybėmis reikia konstatuoti, jog akivaizdu, kad ieškovas nepateikė įtikinamų jo nurodomos žalos, susijusios su advokatų išlaidomis, kurias jis nusprendė patirti dėl pagalbos kreipiantis į nacionalines Prancūzijos ir Belgijos valdžios institucijas, buvimo ir dydžio įrodymų. Taigi jis akivaizdžiai neįrodė, kad žala, susijusi su teisinėmis išlaidomis, kurias jis patyrė Prancūzijoje ir Belgijoje ir kurias prašo atlyginti, buvo reali ir tikra. Todėl prašymas kompensuoti ieškovo patirtas išlaidas advokatams Prancūzijoje ir Belgijoje turi būti atmestas (šiuo klausimu žr. 2018 m. vasario 7 d. Nutarties *AEIM ir Kazenas / Komisija*, T-436/16, nepaskelbta Rink., EU:T:2018:78, 46 ir 47 punktus).
- 162 Atsižvelgiant į tai, kas konstatuota šio sprendimo 107, 116, 155 ir 161 punktuose, prašymas atlyginti tariamai patirtą turtinę žalą turi būti atmestas kaip iš dalies nepriimtinas ir bet kuriuo atveju nepagrįstas ir kaip iš dalies nepagrįstas.

b) Dėl nurodomos neturtinės žalos ir priežastinio ryšio buvimo

- 163 Ieškovas teigia, kad dėl ginčijamų aktų priėmimo ir jo pavardės palikimo ginčijamuose sąrašuose jis patyrė dviejų rūšių neturtinę žalą, t. y. pirma, žalą, susijusią su jo garbe ir reputacija, kurią vertina 100 000 EUR, ir, antra, dėl to patirtas kančias, kurias sukėlė ieškovo patirti kasdienio gyvenimo sunkumai ir žala sveikatai ir kurias jis vertina 500 000 EUR suma.

164 Atsakydamas į klausimą, užduotą taikant antrąją proceso organizavimo priemonę, susijusį su 2017 m. gegužės 30 d. Sprendimo *Safa Nicu Sepahan / Taryba* (C-45/15 P, EU:C:2017:402) poveikiu šiai bylai, ieškovas mano, kad, atsižvelgiant į sunkinančias aplinkybes, visų pirma Tarybos piktnaudžiavimą įgaliojimais, tam, kad jam būtų atlyginta visa neturtinė žala, reikalinga didesnė suma, nei buvo priteista byloje, kurioje buvo priimtas minėtas sprendimas.

165 Komisijos palaikoma Taryba teigia, kad prašymas atlyginti nurodomą neturtinę žalą turi būti atmestas.

1) Dėl žalos garbei ir reputacijai

166 Ieškovas teigia, kad žala jo garbei ir reputacijai priimant ir paskelbiant ginčijamus aktus sukėlė neturtinę žalą, atskirą nuo turtinės žalos, patirtos dėl poveikio jo asmeniniams santykiams su trečiaisiais asmenimis.

167 Be to, ginčijamų aktų panaikinimas *a posteriori* neleido atlyginti visos neturtinės žalos, kurią jis patyrė dėl jo garbės įžeidimo ir reputacijos sumenkinimo, o tai užsitęsė ir pasunkėjo dėl to, kad Taryba pasinaudojo visomis turimomis teisių gynimo priemonėmis. Tik apeliaciniame procese Taryba pirmą kartą pareiškė, kad yra konfidencialios informacijos, pateisinančios ginčijamų aktų priėmimą, nors jos buvimas niekada nebuvo įrodytas. Nepaisydama pagrįstų ieškovo protestų, Taryba be jokių įrodymų ir neatlikdama jokių patikrinimų nusprendė palikti jo pavardę ginčijamuose sąrašuose beveik 3,5 metų, nuo 2010 m. liepos 26 d. iki 2013 m. gruodžio 19 d.

168 Ieškovo pavardės įtraukimas į ginčijamus sąrašus buvo tam tikru mastu paviešintas, be kita ko, Tarybai pasitelkiant žiniasklaidą, Irano verslo bendruomenei ir Europoje, o tai dar labiau suteršė jo reputaciją.

169 Atsakydamas į Tarybos argumentus, ieškovas nesutinka su tuo, kad 2014 m. lapkričio 25 d. Sprendime *Safa Nicu Sepahan / Taryba* (T-384/11, EU:T:2014:986) Bendrasis Teismas pripažino, kad esant tam tikroms sąlygoms neturtinę žalą gali sukelti ribojamosios priemonės, nedarant skirtumo tarp fizinių ir juridinių asmenų; ieškovo nurodomos BBC laidos ir Prancūzijos televizijos kanalo TF1 2014 m. liepos 6 d. reportažas įrodo, kiek jo atvejis buvo nušviestas žiniasklaidoje, ir parodo teisingą jo patirtos neturtinės žalos dydį dėl to, kad Taryba jį „paženklino“ Prancūzijoje konkrečiai ir Vakarų šalyse apskritai.

170 Kiek tai susiję su žala ieškovo garbei ir reputacijai, reikia nurodyti, kad Taryba, palaikoma Komisijos, nesutinka su ieškovo argumentais.

171 Pirma, ji teigia, kad, kalbant apie neturtinės žalos atlyginimą, žalą fizinio asmens reputacijai reikia skirti nuo žalos komercinę veiklą vykdančios bendrovės reputacijai. Taigi šioje byloje nagrinėjamas atvejis turėtų būti konkrečiai sugretintas su atveju, nagrinėtu byloje, kurioje buvo priimtas 2013 m. gegužės 28 d. Sprendimas *Abdulrahim / Taryba ir Komisija* (C-239/12 P, EU:C:2013:331), o ne su atveju, nagrinėtu byloje, kurioje buvo priimtas 2014 m. lapkričio 25 d. Sprendimas *Safa Nicu Sepahan / Taryba* (T-384/11, EU:T:2014:986). Taigi ginčijamų aktų, priimtų ieškovo, kaip fizinio asmens, nenaudai, panaikinimas buvo tinkamas būdas atlyginti jo reputacijai padarytą žalą.

172 Antra, ieškovas nepateikė jokių įtikinamų žalos jo paties reputacijai ar garbei įrodymų arba, kitaip tariant, neįrodė, kad nurodoma žala buvo reali ir tikra.

173 Pirmiausia reikėtų išnagrinėti Tarybos argumentą, kad žalą fizinio asmens reputacijai, kalbant apie neturtinės žalos atlyginimą, reikia skirti nuo žalos komercinę veiklą vykdančios bendrovės reputacijai. Taigi šioje byloje nagrinėjamas atvejis panašus į atvejus, nagrinėtus bylose, kuriose buvo priimtas 2013 m. gegužės 28 d. Sprendimas *Abdulrahim / Taryba ir Komisija* (C-239/12 P, EU:C:2013:331) ir 2016 m. vasario 18 d. Sprendimas *Jannatian / Taryba* (T-328/14, nepaskelbtas Rink., EU:T:2016:86), o ne į atvejį, nagrinėtą byloje, kurioje buvo priimtas 2014 m. lapkričio 25 d. Sprendimas *Safa Nicu*

Sepahan / Taryba (T-384/11, EU:T:2014:986), nes ieškovo, kuris yra fizinis asmuo, nenaudai priimtų ginčijamų aktų panaikinimas buvo tinkamas būdas atlyginti jo reputacijai padarytą žalą. Skirtingai nuo komercinę veiklą vykdančios bendrovės, kurios reputacijai padaryta žala sukelia finansinių pasekmių ir galėtų būti įvertinta pinigais, būtų sunku tą patį principą taikyti fiziniam asmeniui.

- 174 Šis Tarybos argumentas, teigiant, kad Teisingumo Teismas, nagrinėdamas Sąjungos deliktinę atsakomybę neturtinės žalos, patirtos dėl žalos reputacijai, atlyginimo srityje, atskyrė fizinius ir juridinius asmenis, negali būti pripažintas pagrįstu. Iš tiesų, pirma, reikia konstatuoti, kad 2013 m. gegužės 28 d. Sprendimo *Abdulrahim / Taryba ir Komisija* (C-239/12 P, EU:C:2013:331) 72 punkte Teisingumo Teismas konstatavo tik tai, kad toje byloje nagrinėto akto, kurio pobūdis ir dalykas yra panašūs į šioje byloje nagrinėjamo akto pobūdį ir dalyką, neteisėtumas reabilitavo tos bylos ieškovą, fizinį asmenį, arba buvo neturtinės žalos, kurią jis patyrė dėl šio neteisėtumo, atlyginimo forma, taigi dėl to jis išlaikė suinteresuotumą pareikšti ieškinį. Iš minėto sprendimo punkto matyti, kad Teisingumo Teismas toje byloje nusprendė tik tai, kad nagrinėjamo akto neteisėtumo pripažinimas galėjo pateisinti ieškovo suinteresuotumo pareikšti ieškinį išsaugojimą, nors jo pavardė buvo išbraukta iš toje byloje ginčijamo sąrašo.
- 175 Taigi, priešingai, nei iš esmės teigia Taryba, 2013 m. gegužės 28 d. Sprendime *Abdulrahim / Taryba ir Komisija* (C-239/12 P, EU:C:2013:331) Teisingumo Teismas nieko nenusprendė dėl to, ar tokios išvados pakako tos bylos ieškovui visiškai reabilituoti ir ar taip buvo visiškai atlyginta jo patirta neturtinė žala. Be to, reikia pažymėti, kad 2017 m. gegužės 30 d. Sprendimo *ASafa Nicu Sepahan / Taryba* (C-45/15 P, EU:C:2017:402) 49 punkte Teisingumo Teismas konstatavo, kad nors 2013 m. gegužės 28 d. Sprendime *Abdulrahim / Taryba ir Komisija* (C-239/12 P, EU:C:2013:331) jis nusprendė, kad neteisėtų ribojamųjų priemonių panaikinimas galėtų būti patirtos neturtinės žalos atlyginimas, tai nereiškia, jog tokio atlyginimo visais atvejais užtenka, kad būtų užtikrintas visiškas tokios žalos atlyginimas.
- 176 Taip pat reikia konstatuoti, kad to paties 2013 m. gegužės 28 d. Sprendimo *Abdulrahim / Taryba ir Komisija* (C-239/12 P, EU:C:2013:331) 72 punkte Teisingumo Teismas neapribojo jame padarytos išvados pasekmių vien fiziniais asmenimis. Šiuo klausimu dar reikia priminti, kad to paties sprendimo 70 punkte Teisingumo Teismas, be kita ko, pažymėjo, kad nagrinėjamos ribojamosios priemonės sukėlė reikšmingų neigiamų padarinių ir didelį poveikį atitinkamų asmenų, kuriems buvo skirtos šios priemonės, teisėms ir laisvėms. Šių priemonių buvo imtasi pagal 2002 m. gegužės 27 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 881/2002, nustatantį tam tikras specialias ribojančias priemones, taikomas tam tikriems asmenims ir subjektams, susijusiems su Usama bin Ladenu, Al-Qaida tinklu ir Talibanu, ir panaikinantį Tarybos reglamentą (EB) Nr. 467/2001, uždraudžiantį tam tikrų prekių ir paslaugų eksportą į Afganistaną, sustiprinantį skrydžių uždraudimą ir pratęsiantį Afganistano Talibano lėšų ir kitų finansinių išteklių išaldymą (OL L 139, p. 9; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 18 sk., 1 t., p. 294). Taigi šis reglamentas galėjo būti taikomas ir fiziniams, ir juridiniams asmenims.
- 177 Taigi atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, Taryba iš esmės klysta teigdama, kad žalą fizinio asmens reputacijai, kalbant apie žalos atlyginimą, reikia skirti nuo žalos komercinę veiklą vykdančios bendrovės reputacijai.
- 178 Antra, kalbant apie šioje byloje nagrinėjamą prašymą atlyginti ieškovo nurodomą neturtinę žalą, susijusią su jo garbės ir reputacijos pažeidimu, reikia pažymėti, kad ginčijamos priemonės sukėlė reikšmingų neigiamų padarinių ir didelį poveikį jose nurodytų asmenų teisėms ir laisvėms (šiuo klausimu žr. 2013 m. gegužės 28 d. Sprendimo *Abdulrahim / Taryba ir Komisija*, C-239/12 P, EU:C:2013:331, 70 punktą). Šiuo klausimu pažymėtina, kad jeigu subjektui dėl to, jog jis tariamai prisidėjo prie branduolinių ginklų platinimo, nustatomos ribojamosios priemonės, jis viešai siejamas su elgesiu, kuris pripažįstamas grėsme tarptautinei taikai ir saugumui, už tai jis smerkiamas, juo nebepasitikima, tai paveikia jo reputaciją ir todėl jam padaroma neturtinė žala (2014 m. lapkričio 25 d. Sprendimo *Safa Nicu Sepahan / Taryba*, T-384/11, EU:T:2014:986, 80 punktas).

- 179 Pirma, dėl ribojamųjų priemonių, kaip antai ginčijamųjų priemonių, atsiradęs pasmerkimas ir nepasitikėjimas susiję su atitinkamo subjekto valia dalyvauti veikloje, kuri tarptautinės bendruomenės pripažįstama draustina. Todėl atitinkamam subjektui kyla pasekmių, kurios susijusios ne vien su jo įprastais ekonominiais ir finansiniais interesais (2014 m. lapkričio 25 d. Sprendimo *Safa Nicu Sepahan / Taryba*, T-384/11, EU:T:2014:986, 82 punktą).
- 180 Antra, žala atitinkamo subjekto reputacijai yra didesnė, jei ji atsiranda ne pareiškus asmeninę nuomonę, o Sąjungos institucijai priėmus oficialią poziciją, kuri paskelbiama *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* ir sukelia privalomų teisinių pasekmių (2014 m. lapkričio 25 d. Sprendimo *Safa Nicu Sepahan / Taryba*, T-384/11, EU:T:2014:986, 83 punktą).
- 181 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, konstatuotina, kad nagrinėjamu atveju priėmus ginčijamus aktus ir palikus ieškovo pavardę ginčijamuose sąrašuose jam buvo padaryta neturtinė žala, kuri skiriasi nuo turtinės žalos, atsiradusios dėl poveikio jo ekonominiams ir finansiniams interesams. Todėl reikia pripažinti, kad ieškovas turi teisę į šios žalos atlyginimą (šiuo klausimu žr. 2014 m. lapkričio 25 d. Sprendimo *Safa Nicu Sepahan / Taryba*, T-384/11, EU:T:2014:986, 85 punktą).
- 182 Kalbant apie tariamai patirtos neturtinės žalos realumą, reikia priminti, kad būtent tokios žalos įrodymų ar pasiūlymų juos pateikti pateikimas nebūtinai laikomas būtina jos pripažinimo sąlyga, tačiau ieškovas turi įrodyti bent tai, kad tam tikros institucijos skundžiamas elgesys galėjo jam sukelti šią žalą (žr. 2014 m. spalio 16 d. Sprendimo *Evropaïki Dynamiki / Komisija*, T-297/12, nepaskelbtas Rink., EU:T:2014:888, 31 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją; taip pat šiuo klausimu žr. 1999 m. sausio 28 d. Sprendimo *BAI / Komisija*, T-230/95, EU:T:1999:11, 39 punktą).
- 183 Be to, nors 2013 m. gegužės 28 d. Sprendime *Abdulrahim / Taryba ir Komisija* (C-239/12 P, EU:C:2013:331) Teisingumo Teismas nusprendė, kad neteisėtų ribojamųjų priemonių panaikinimas galėtų būti patirtos neturtinės žalos atlyginimas, tai nereiškia, jog tokio atlyginimo visais atvejais užtenka, kad būtų užtikrintas visiškas tokios žalos atlyginimas; bet koks sprendimas šiuo klausimu turi būti priimtas remiantis nagrinėjamu atveju susiklosčiusių aplinkybių vertinimu (2017 m. gegužės 30 d. Sprendimo *Safa Nicu Sepahan / Taryba*, C-45/15 P, EU:C:2017:402, 49 punktą).
- 184 Žinoma, šioje byloje nagrinėjamu atveju ginčijamųjų aktų panaikinimas 2012 m. kovo 21 d. Sprendimu *Fulmen ir Mahmoudian / Taryba* (T-439/10 ir T-440/10, EU:T:2012:142), konstatuojant, kad ieškovas buvo siejamas su branduolinių ginklų platinimu nepagrįstai, todėl neteisėtai, gali būti jo patirtos ir šioje byloje prašomos atlyginti neturtinės žalos atlyginimas. Vis dėlto šios bylos aplinkybėmis toks panaikinimas negalėtų visiškai atlyginti minėtos žalos.
- 185 Iš tiesų, kaip matyti iš šio sprendimo 178 punkte nurodytos jurisprudencijos, ginčijamųjų aktų priėmimas ir tuo pagrįstas tvirtinimas, kad ieškovas dalyvavo platinant branduolinius ginklus, lėmė jo pasmerkimą ir nepasitikėjimą juo, taip buvo paveikta jo reputacija, taigi ir socialiniai bei šeiminiai santykiai (šiuo klausimu žr. 2014 m. lapkričio 25 d. Sprendimo *Safa Nicu Sepahan / Taryba*, T-384/11, EU:T:2014:986, 88 punktą).
- 186 Vis dėlto šios pasekmės, kurios tęsėsi beveik 3,5 metų ir sukėlė ieškovui neturtinę žalą, negali būti visiškai ištaisytos šioje byloje *a posteriori* konstatavus ginčijamųjų aktų neteisėtumą, ir taip yra dėl toliau nurodytų priežasčių.
- 187 Pirma, asmeniui nustačius ginčijamas priemones paprastai pritraukiama daugiau dėmesio ir kyla daugiau reakcijų, taip pat ir už Sąjungos ribų, nei vėliau jas panaikinus (šiuo klausimu žr. 2014 m. lapkričio 25 d. Sprendimo *Safa Nicu Sepahan / Taryba*, T-384/11, EU:T:2014:986, 88 punktą).

- 188 Antra, Tarybos kaltinimai ieškoviui buvo itin sunkūs, nes ieškovas susiejamas su branduolinių ginklų platinimu, t. y. veikla, kuri, Tarybos nuomone, kelia grėsmę tarptautinei taikai ir saugumui (šiuo klausimu žr. 2014 m. lapkričio 25 d. Sprendimo *Safa Nicu Sepahan / Taryba*, T-384/11, EU:T:2014:986, 89 punktą).
- 189 Trečia, kaip matyti iš šio sprendimo 21 punkto, šie kaltinimai nebuvo pagrįsti nė menkiausia reikšminga informacija ar įrodymais (šiuo klausimu žr. 2014 m. lapkričio 25 d. Sprendimo *Safa Nicu Sepahan / Taryba*, T-384/11, EU:T:2014:986, 90 punktą).
- 190 Ketvirta, bet kuriuo atveju, nors Taryba galėjo bet kada atšaukti arba bent iš dalies pakeisti ar papildyti ieškovo pavardės įtraukimą į sąrašus, apie ką buvo paskelbta Oficialiajame leidinyje, siekdama ištaisyti galimus dėl to atsiradusius pažeidimus, ji, nepaisydama ieškovo protestų, visų pirma susijusių su įrodymų dėl jam mesto kaltinimo nebuvimu, beveik 3,5 metų paliko jo pavardę sąrašuose. Šiuo klausimu bylos medžiagoje nėra informacijos apie tai, kad Taryba savo iniciatyva arba reaguodama į ieškovo protestus būtų patikrinusi šio kaltinimo pagrįstumą, siekdama apriboti dėl to ieškoviui atsiradusias žalingas pasekmes (šiuo klausimu žr. 2014 m. lapkričio 25 d. Sprendimo *Safa Nicu Sepahan / Taryba*, T-384/11, EU:T:2014:986, 91 punktą).
- 191 Toks patikrinimas būtų buvęs ypač pateisinamas šioje byloje nagrinėjamu atveju po to, kai buvo paskelbtas 2012 m. kovo 21 d. Sprendimas *Fulmen ir Mahmoudian / Taryba* (T-439/10 ir T-440/10, EU:T:2012:142), atsižvelgiant į jame konstatuoto pažeidimo sunkumą, remiantis suformuota jurisprudencija. Iš tiesų, nors minėtas sprendimas bent iš dalies galėjo atlyginti ieškovo patirtą neturtinę žalą, jis bet kuriuo atveju negalėjo sukelti jokių pasekmių laikotarpiu po šio sprendimo paskelbimo, t. y. beveik 1,9 m. laikotarpiu, per kurį ieškovo pavardė buvo palikta sąrašuose nieko nekeičiant.
- 192 Niekaip nekvestionuojant atitinkamos institucijos teisės paduoti apeliacinį skundą dėl Bendrojo Teismo sprendimo, kuriuo užbaigiamas procesas, ar dėl tokio sprendimo sukeltų pasekmių palikimo galioti, kaip matyti iš Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 60 straipsnio antros pastraipos nuostatų, reikia konstatuoti, kad pagal Sąjungos teisę, atsižvelgiant į Bendrojo Teismo konstatuoto atitinkamos institucijos padaryto pažeidimo sunkumą, ši institucija, net ir lygiagrečiai paduodama apeliacinį skundą, turi patikrinti vertinimus, kuriuos Bendrasis Teismas pripažino netinkamais. Toks reikalavimas nereikia, kad atitinkama institucija privalo nedelsdama įvykdyti Bendrojo Teismo sprendimą, bet, kaip matyti iš 2014 m. lapkričio 25 d. Sprendimo *Safa Nicu Sepahan / Taryba* (T-384/11, EU:T:2014:986) 91 punkto, ji turi patikrinti, ar, atsižvelgiant į tai, ką konstatavo Bendrasis Teismas, ginčijamus aktus galima ar net reikia panaikinti arba visiškai ar iš dalies pakeisti siekiant apriboti jų žalingas pasekmes.
- 193 Iš tiesų tokia neturtinė žala, padaryta palikus ieškovo pavardę sąrašuose po 2012 m. kovo 21 d. Sprendimo *Fulmen ir Mahmoudian / Taryba* (T-439/10 ir T-440/10, EU:T:2012:142) paskelbimo, kurią ieškovas aiškiai nurodo ieškinyje, skiriasi nuo žalos, patirtos prieš paskelbiant šį sprendimą. Būtent minėtame sprendime Bendrasis Teismas formaliai konstatavo, kaip teigia ieškovas, jo pavardės įtraukimo į sąrašus neteisėtumą, atsižvelgiant į suformuotą jurisprudenciją, nes nebuvo jam mestą kaltinimą pagrindžiančių įrodymų.
- 194 Taigi šioje byloje nagrinėjamu atveju Taryba, atsižvelgdama, be kita ko, į tai, ką Bendrasis Teismas konstatavo 2012 m. kovo 21 d. Sprendime *Fulmen ir Mahmoudian / Taryba* (T-439/10 ir T-440/10, EU:T:2012:142), galėjo patikrinti, ar ieškovo pavardės palikimas sąrašuose, nieko nekeičiant, t. y. nesant jokių įrodymų, pagrindžiančių jam mestą kaltinimą, yra pateisinamas, nerizikuodama, kad dar labiau padidės žala, kurią ieškovas jau buvo patyręs minėto sprendimo paskelbimo dieną.
- 195 Ši išvada negali būti pakeista atsižvelgiant į 2013 m. lapkričio 28 d. Sprendimą *Taryba / Fulmen ir Mahmoudian* (C-280/12 P, EU:C:2013:775). Iš tiesų tame sprendime Teisingumo Teismas tik išnagrinėjo ir atmetė Tarybos apeliacinį skundą dėl 2012 m. kovo 21 d. Sprendimo *Fulmen ir*

Mahmoudian / Taryba (T-439/10 ir T-440/10, EU:T:2012:142) panaikinimo ir negalėjo priimti sprendimo dėl neturtinės žalos, sukeltos dėl ieškovo pavardės palikimo ginčijamuose sąrašuose paskelbus pastarąjį sprendimą, atlyginimo.

- 196 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, ir į šio sprendimo 190–195 punktuose nurodytus motyvus, reikia konstatuoti, kad, 2012 m. kovo 21 d. Sprendimu *Fulmen ir Mahmoudian / Taryba* (T-439/10 ir T-440/10, EU:T:2012:142) panaikinus ieškovo pavardės įtraukimą į sąrašus, ieškovui nebuvo atlyginta visa jo patirta neturtinė žala.
- 197 Trečia, reikia išnagrinėti, ar, kaip teigia ieškovas, kai kurie papildomi veiksniai galėjo padidinti patirtą neturtinę žalą ir todėl į juos reikėtų atsižvelgti vertinant jo patirtos žalos atlyginimą.
- 198 Pirmiausia kalbant apie tariamą laikotarpio, per kurį ieškovas patyrė neturtinę žalą, pailgėjimą ir pačios šios žalos padidėjimą dėl to, kad Taryba, pirma, pasinaudojo pagal SESV turimomis teisių gynimo priemonėmis, be kita ko, paduodama apeliacinį skundą dėl 2012 m. kovo 21 d. Sprendimo *Fulmen ir Mahmoudian / Taryba* (T-439/10 ir T-440/10, EU:T:2012:142) ir, antra, pirmą kartą Teisingumo Teisme pateikė kai kuriuos minėtam apeliaciniam skundai pagrįsti skirtus pagrindus ar argumentus, kartu atkreipdama dėmesį į ginčijamus aktus patvirtinančią konfidencialią informaciją, kuri nebuvo pateikta, reikia nurodyti, kad šis argumentas negali būti pripažintas pagrįstu. Iš tiesų dėl tų pačių priežasčių, dėl kurių šio sprendimo 70–76 punktuose buvo nuspręsta, kad šios aplinkybės negali būti veiksnys, dėl kurio Tarybos padarytas pažeidimas pasunkėjo, jos taip pat iš esmės negali būti pagrindas atsirasti kokiai nors neturtinei žalai, dėl kurios galėtų kilti Sąjungos deliktinė atsakomybė.
- 199 Be to, kalbant apie programos „Sept à huit“ reportažo transliaciją per Prancūzijos televizijos kanalą TF1, reikia pripažinti, kad ši programa dėl savo turinio tikrai nepatvirtino, kitaip, nei teigia ieškovas, patirtos didesnės neturtinės žalos, nes, priešingai, ši programa, prieinama internete, buvo skirta tik ginčijamų aktų pasekmėms *Fulmen*, o ne ieškovui. Bet kuriuo atveju, net nusprendus, kad ši programa buvo susijusi ir su ieškovo interesais, darytina išvada, kad ji galėjo padėti atkurti ieškovo reputaciją. Iš tiesų ja užtikrinamas, be kita ko, viešumas, kad Sąjungos teismas panaikino ginčijamus aktus. Vis dėlto, atsižvelgiant į labai sunkų Tarybos kaltinimą ieškovui, šios programos transliacija, priešingai, nei teigia Taryba, negali būti laikoma galinčia ištaisyti neigiamas ginčijamų priemonių pasekmes ieškovo reputacijai.
- 200 Galiausiai kalbant apie BBC parodytą ieškovo nuotrauką ir 2011 m. gegužės 24 d. programą, kurioje, kaip teigia ieškovas, dalyvavo oficialus Tarybos atstovas spaudai ir dėl kelių asmenų, kuriems buvo taikytos Tarybos sankcijos, pareiškė, kad „galiausiai buvo įrodyta, jog visi Europos Sąjungos priimti sprendimai buvo teisingi“, ieškovas ieškinyje nepateikia jokios informacijos, leidžiančios Bendrajam Teismui konstatuoti šių programų buvimą ir turinį, taigi reikia konstatuoti, kad nagrinėjamos transliacijos ir, kaip teigia pati Taryba, Europos išorės veiksmų tarnybos (EIVT), o ne Tarybos atstovo spaudai išsakyti teiginiai negalėjo padidinti ieškovui ginčijamais aktais padarytos žalos. Iš tiesų, nors šie teiginiai galėjo būti išsakyti tada, kai Bendrasis Teismas nagrinėjo ieškinį dėl ginčijamų aktų panaikinimo, šie teiginiai, kaip ieškovas perteikė juos ieškinyje, tik atspindėjo juos išsakiusio asmens, Sąjungos institucijos darbuotojo, įsitikinimą dėl šios institucijos sprendimų, priimtų dėl „tam tikrų asmenų, kuriems Taryba pritaikė sankcijas“, teisėtumo. Taigi, išskyrus tai, kad kiekviena Sąjungos teisme nagrinėjamos bylos šalis gali laisvai reikšti savo įsitikinimus dėl savo teismo, reikia konstatuoti, kad šitaip išsakyti teiginiai nebuvo konkrečiai susiję su ieškovu.
- 201 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia pripažinti pagrįstu prašymą atlyginti neturtinę žalą, patirtą dėl žalos ieškovo garbei ir reputacijai. Bendrasis Teismas, įvertinęs šią žalą *ex aequo et bono*, nusprendžia, kad 50 000 EUR suma yra tinkamas atlyginimas.

2) *Dėl žalos, susijusios su kasdienio gyvenimo sunkumais ir prastesne sveikata*

- 202 Žalą, susijusią su patirtomis kančiomis dėl kasdienio gyvenimo sunkumų ir prastesnės sveikatos, ieškovas vertina 500 000 EUR.
- 203 Komisijos palaikoma Taryba mano, kad ieškovo pateiktų dokumentų nepakanka 500 000 EUR dydžio neturtinės žalos atlyginimui pagrįsti.

i) *Dėl žalos, susijusios su patirtomis kančiomis dėl kasdienio gyvenimo sunkumų*

- 204 Ieškovas nurodo, kad priėmus ginčijamus aktus Sąjungoje turimos jo lėšos buvo išaldytos, jo finansinė ir asmeninė padėtis tapo labai sunki, jis neteko galimybės ne tik toliau gyventi kaip įprasta, bet ir patenkinti pagrindinių savo ar savo artimųjų poreikių, pavyzdžiui, apmokėti sveikatos priežiūros išlaidų, pasikeisti mobiliojo telefono, sumokėti už būsto draudimą. Jis teigia, kad tik nuo 2012 m. sausio mėn., t. y. praėjus 18 mėn. nuo pirmųjų ginčijamų aktų priėmimo, jam buvo leista naudotis 1 000 EUR per mėnesį suma kasdieniams poreikiams patenkinti. Taigi ieškovas ilgiau nei metus buvo priverstas gyventi iš jo aplinkinių skolintų lėšų.
- 205 Dėl išlaidų ieškovas primena, kad turėjo pateikti kompetentingai institucijai motyvuotą prašymą, kad gautų reikalingą sumą. Kadangi leidimas sumokėti mokesčius, draudimo įmokas ir apmokėti išlaidas buvo duotas tik 2011 m. kovo 25 d., jis vėlavo sumokėti dideles sumas, delspinigius ir patyrė daug administracinių nesklaidumų. Ieškovas priduria, kad kiekvienam mokėjimui reikėjo pateikti sąskaitą faktūrą ir specialų banko arba kompetentingos administracinės institucijos leidimą, o tai kėlė jam daug nepatogumų ir papildomą kasdienį nerimą. Jis neturėjo teisės keliauti po kitas Europos šalis, išskyrus Prancūziją, ar keliaudamas už Sąjungos ribų išlipti Sąjungos oro uoste, esančiame už Prancūzijos ribų. Visi jo šeimines, socialines ir profesines aplinkos asmenys (net jo buto Belgijoje nuomininkas) buvo apklausti valstybių narių saugumo tarnybų. Ieškovo dukterėčiai buvo atsisakyta natūralizacijos būdu suteikti Prancūzijos pilietybę, motyvuojant tuo, kad ji turėjo ryšių su ieškovu ir du mėnesius stažavosi bendrovėje *Fulmen*, ir dėl to ieškovas jautė kaltę. Tai, kad ieškovui teko iš savo artimųjų skolintis daugiau nei 20 000 EUR tam, kad jis galėtų patenkinti savo pagrindinius poreikius, jį žemino, jis jautė nerimą dėl ateities, jeigu pablogėtų jo sveikata. Be to, jis jautė stiprų neteisybės jausmą dėl savo padėties. Televizijos programos „Sept à huit“ reportažas, kuris buvo transliuojamas per Prancūzijos televizijos kanalą 2014 m. birželio 6 d., parodė ribojamųjų priemonių poveikio ieškovo asmeninei padėčiai dydį.
- 206 Dublike ieškovas kategoriškai atmeta Tarybos prielaidą, kad jis tiesiog ketino išvykti iš Prancūzijos ir įsikurti Irane.
- 207 Dėl ieškovo patirtų kančių, susijusių su kasdienio gyvenimo sunkumais, Taryba teigia neginčijanti, kad ginčijamos priemonės paveikė kasdienį ieškovo gyvenimą. Ji triplike taip pat patikslina aiškiai nepripažįstanti, kad ieškovas patyrė neturtinę žalą, kurią reikia atlyginti. Iš tiesų Taryba teigia, kad ieškovo nurodomoms išlaidoms, t. y. sveikatos ir draudimo išlaidoms ar mokesčiams, taikomos Reglamento Nr. 267/2012 26 straipsnio nuostatos, kuriose numatyta, kad turi būti nutrauktas išaldymas lėšų, būtinų asmens, kuriam taikoma lėšų išaldymo priemonė, pagrindiniams poreikiams tenkinti. Ji negalėjo būti laikoma atsakinga už valstybių narių nustatytos sistemos lėtą ar prastą veikimą pagal šią nuostatą. Ji taip pat negalėjo būti atsakinga už ieškovo šeiminei, socialinei ir profesinei aplinkai priklausančių asmenų ar jo nuomininko apklausas, nes dėl jų sprendimą priėmė valstybių narių saugumo arba policijos tarnybos. Kalbant apie atsisakymą suteikti ieškovo dukterėčiai pilietybę natūralizacijos būdu, pažymėtina, kad Sąjungos teisės aktuose dėl ribojamųjų priemonių nėra jokios nuostatos, kurios tikslas ar poveikis būtų neleisti asmenų, kuriems taikomos šios priemonės, šeimos narių natūralizacijos. Bet kuriuo atveju, pirma, tai nebuvo asmeniškai ieškovo patirta žala ir, antra, nurodomas atsisakymas dėl natūralizacijos buvo grindžiamas tuo, kad ieškovo dukterėčia atliko stažuotę bendrovėje *Fulmen*, o ne šeimos ryšiais su ieškovu.

- 208 Kalbant apie tai, kad ieškovas negalėjo toliau gyventi kaip įprasta, reikia nurodyti, kad šią aplinkybę sunku kvalifikuoti kaip realią ir tikrą žalą, kurios realus dydis bet kuriuo atveju yra ginčytinas. Atsižvelgiant į nurodomos žalos pobūdį, šioje byloje nagrinėjamos aplinkybėmis nėra reikalo priteisti žalos atlyginimo. Ieškovo gyvenimas nebuvo sutrikdytas taip, kaip jis teigia, nes jis vis vien būtų išsaugojęs Irano pilietybę, taip pat gyvenamąją vietą ir ekonominius ryšius Irane, kur jis galėjo toliau tęsti savo įprastą gyvenimą, net jei jis ir būtų paveiktas Europoje.
- 209 Ieškovas negali reikalauti atlyginti tariamą žalą, atsiradusią dėl apribojimo, susijusio su įsileidimu, nagrinėjamu atveju – atsisakymu vežti iš kitų oro uostų, išskyrus Prancūzijos oro uostus, nes, skirtingai nuo lėšų išaldymo priemonių, apribojimai, susiję su įsileidimu, nėra įgyvendinami priimant reglamentą pagal SESV 215 straipsnį.
- 210 Kalbant apie žalą, susijusią su patirtomis kančiomis dėl kasdienio gyvenimo sunkumų, reikia skirti tris ieškovo nurodomos žalos rūšis.
- 211 Pirma, dėl draudimo keliauti į kitas Europos šalis, išskyrus Prancūziją, ir keliaujant už Sąjungos ribų skristi iš kitų nei Prancūzijos oro uostų, nes 2011 m. liepos 17 d. buvo priimtas sprendimas atsisakyti vežti ieškovą, reikia priminti, kad, kaip teigia Taryba, tokios priemonės grindžiamos Sprendimo 2010/413 19 straipsnio nuostatomis, kuriomis pakeičiamos Bendrosios pozicijos 2007/140 4 straipsnio nuostatos. Vis dėlto, kaip buvo konstatuota šio sprendimo 47 ir 48 punktuose, Bendrasis Teismas neturi jurisdikcijos nagrinėti ieškovo prašymo atlyginti žalą, kiek juo prašoma atlyginti žalą, kurią jis patyrė dėl Sprendimo 2010/413 priėmimo. Taigi ieškovas negali reikalauti atlyginti šią žalą.
- 212 Antra, ieškovas klaidingai pateikia Tarybai kaltinimą, iš esmės susijusį su nacionalinės valdžios institucijų delsimu nagrinėti ieškovo prašymus skirti jam mėnesinę sumą, kad jis galėtų patenkinti visus savo pagrindinius kasdienes poreikius.
- 213 Iš tiesų pagal Reglamento Nr. 961/2010, t. y. vieno iš ginčijamų aktų, 19 straipsnio nuostatas buvo numatyta, kad, nukrypdamos nuo Reglamento Nr. 961/2010 16 straipsnio, kompetentingos valstybių narių institucijos, nurodytos V priede išvardytose interneto svetainėse, tam tikromis sąlygomis gali leisti nutraukti tam tikrų lėšų arba ekonominių išteklių išaldymą arba leisti naudotis tam tikromis išaldytomis lėšomis ar ekonominiais ištekliais, kurie visų pirma pagal šio reglamento 19 straipsnio 1 dalies a punkto i papunktį yra „būtinai VII arba VIII priede išvardytų asmenų ir nuo jų priklausomų šeimos narių pagrindiniams poreikiams tenkinti, įskaitant mokėjimus už maisto produktus, nuomą arba hipoteką, vaistus ir gydymą, mokesčius, draudimo įmokas ir mokesčius už komunalines paslaugas“.
- 214 Taigi ieškovas klaidingai laiko Tarybą atsakinga už žalą, kurią jis galėjo patirti dėl delsimu nagrinėti jo prašymus, skirtus kompetentingoms valstybių narių institucijoms, dėl jo lėšų ar ekonominių išteklių išaldymo panaikinimo ar leidimo jais naudotis siekiant patenkinti pagrindinius kasdienes poreikius, t. y. visų pirma apmokėti savo ir savo šeimos nario sveikatos išlaidas, žinant, kad ieškovas nepatikslinka, ar šis šeimos narys buvo jo išlaikomas, sumokėti už būsto draudimą, mokesčius, apmokėti išlaidas, sumokėti už telefono ryšį ar už naują telefoną. Ši žala, darant prielaidą, kad ji yra įrodyta, gali būti priskiriama tik kompetentingoms valstybių narių institucijoms, nurodytoms Reglamente Nr. 961/2010.
- 215 Trečia, kalbant apie žalą, iš esmės susijusią su stresu ir nerimo jausmu, pažeminimu ir kalte visų pirma ieškovo artimųjų atžvilgiu, kurią ginčijami aktai sukėlė ieškovui, nes iš jo buvo atimtos visos priemonės toliau gyventi kaip anksčiau, pirmiausia reikia patikslinti, kad ši žala skiriasi nuo šio sprendime jau nagrinėtos žalos, susijusios su žala ieškovo garbei ir reputacijai, dėl kurios Bendrasis Teismas šio sprendimo 201 punkte nusprendė priteisti ieškovui 50 000 EUR. Iš tiesų, kaip matyti iš 2014 m. lapkričio 25 d. Sprendimo *Safa Nicu Sepahan / Taryba* (T-384/11, EU:T:2014:986) 82 punkto, pastaroji žala visų pirma kilo dėl pasmerkimo ir nepasitikėjimo, kuriuos paskatino tokios ribojamosios priemonės kaip ginčijamos priemonės, susijusios su asmens, įtraukto į sąrašus, valia dalyvauti veikloje, kurią tarptautinė bendruomenė laiko draustina.

- 216 Vis dėlto šioje byloje nagrinėjama atveju, kalbant apie tariamą neturtinę žalą, susijusią su ginčijamais aktais padaryta žala ieškovo socialiniam ir šeiminiam gyvenimui, reikia konstatuoti, kad ji kyla ne dėl pasmerkimo ar nepasitikėjimo, dėl kurio abejojama tariama ieškovo valia „dalyvauti veikloje, kuri tarptautinės bendruomenės pripažįstama draustina“, bet dėl ieškovo, kaip fizinio asmens, šeiminio ar socialinio įvaizdžio esminio pablogėjimo, nes ieškovas dėl jo finansinio ir ekonominio turto išaldymo nebegalėjo toliau įprastai gyventi ankstesnio gyvenimo.
- 217 Iš visos bylos medžiagoje esančios informacijos, konkrečiai susijusios su ieškovo socialinio ir šeiminio gyvenimo padėtimi, matyti, kad jis pateikė nurodomos ir išnagrinėtos žalos realumo ir tikrumo įrodymus. Be to, iš tos pačios informacijos matyti, kad ši žala neabejotinai ir tiesiogiai kilo dėl ginčijamų aktų. Nors Taryba nepripažįsta tokios neturtinės žalos buvimo, iš jos procesinių dokumentų ir kalbų per teismo posėdį taip pat matyti, kad ji neginčija, jog ginčijamos priemonės paveikė kasdienį ieškovo gyvenimą.
- 218 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia konstatuoti, kad ginčijamų aktų priėmimas ir ieškovo pavardės palikimas ginčijamuose sąrašuose sukėlė ieškovui atlygintiną neturtinę žalą, kuri skiriasi ne tik nuo turtinės žalos, patirtos dėl poveikio jo ekonominiams ir finansiniams interesams, bet ir nuo neturtinės žalos, susijusios su žala jo garbei ir reputacijai.
- 219 Kalbant apie ieškovui priteistiną minėtos neturtinės žalos atlyginimo sumą, reikia nurodyti, kad nors šios bylos aplinkybėmis ieškovo pavardės įtraukimo į sąrašus panaikinimas turėjo jam iš esmės leisti atgauti visas galimybes laisvai naudoti savo turtą ir ekonominius išteklius, kurie buvo išaldyti, vis dėlto šis panaikinimas negali atlyginti ką tik išnagrinėtos žalos, kuri sukėlė pasekmių ginčo laikotarpiu. Iš tiesų, kaip jau yra nusprendęs Teisingumo Teismas, pats lėšų išaldymas dėl savo didelio masto ypač paveikia atitinkamų asmenų profesinį ir šeiminių gyvenimą (žr. 2013 m. gegužės 28 d. Sprendimo *Abdulrahim / Taryba ir Komisija*, C-239/12 P, EU:C:2013:331, 70 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją). Taigi reikia konstatuoti, kad vien pats ginčijamų aktų panaikinimas negali nei visiškai atlyginti minėtos žalos, nei sumažinti priteistinos žalos atlyginimo sumos.
- 220 Atsižvelgiant į ieškovo tokios patirtos neturtinės žalos pobūdį ir dydį, taip pat į negalėjimą remiantis skaičiais ir informacija, kurią galima paversti skaičiais, apskaičiuoti šio pobūdžio neturtinę žalą, ją reikia įvertinti *ex æquo et bono*. Šiuo klausimu, siekiant priteisti tinkamą žalos atlyginimą, reikia priskaičiuoti po 500 EUR už kiekvieną mėnesį, kai ieškovo pavardė buvo įtraukta į ginčijamus sąrašus. Kadangi ieškovas buvo įtrauktas į minėtus sąrašus nuo 2010 m. liepos mėn. iki 2013 m. gruodžio mėn., t. y. iš viso 42 mėnesius, 21 000 EUR išmoka būtų tinkamas žalos atlyginimas už kančias, patirtas dėl kasdienio gyvenimo sunkumų, t. y. iš esmės dėl ieškovo socialiniam ir šeiminiam gyvenimui padarytos žalos.

ii) Dėl žalos, susijusios su sveikatos pablogėjimu

- 221 Kalbėdamas apie žalą, susijusią su ieškovo sveikatos pablogėjimu, ieškovas teigia, kad po ginčijamų aktų priėmimo jis turėjo gydytis antidepresantais, ir ieškinio A.11 priede pateikia atitinkamą gydytojo pažymą.
- 222 Dubliko C.8 priede ieškovas pridėjo naują gydytojo pažymą, į kurią „prireikus“ gali būti atsižvelgta.
- 223 Dėl žalos ieškovo sveikatai Taryba teigia, kad galimas žalos atlyginimas turėtų būti grindžiamas patikimais įrodymais. Vis dėlto šioje byloje ieškovas nepateikė jokios medicininio tyrimo išvados, bet tik pateikė pirmą gydytojo pažymą, kurioje buvo nurodyta žala jo sveikatai, kuri nėra nei nuolatinė, nei negrįžtama, o dublike pateikė dar vieną gydytojo pažymą, kuri yra labai glausta ir neleidžia įvertinti galimo ginčijamų aktų poveikio ieškovo sveikatai.

- 224 Kalbėdamas apie žalą, susijusią su pablogėjusia sveikata, ieškovas teigia gydėsis antidepresantais ir ieškinio A.11 priede pateikia atitinkamą gydytojo pažymą, kurią 2010 m. gruodžio 14 d. surašė Paryžiaus ligoninės gydytojas psichiatras. Iš šios pažymos matyti, kad šis gydytojas patvirtina, kad ieškovas tuo metu jautė „nerimo sindromą ir didelę depresiją“, todėl jam buvo reikalinga labai reguliari farmakologinė ir psichiatrinė priežiūra. Kaip nurodė tas gydytojas, ieškovo sveikatos būklė itin pablogėjo 2010 m. liepos mėn. pabaigoje.
- 225 Žinoma, ši ieškovo pateikta gydytojo pažyma gali savaime patvirtinti jo teiginį, kad po ginčijamų aktų priėmimo jis turėjo gydytis antidepresantais. Vis dėlto iš paskutinės minėtos pažymos pastraipos netiesiogiai aišku, kad ši pažyma buvo surašyta remiantis vien ieškovo pateikta informacija. Nagrinėjama gydytojo pažyma nerodo, kad gydytojo diagnozė būtų grindžiama prieš tai atlikta ieškovo medicinine apžiūra ar medicinos ataskaitomis ir tyrimais, kuriuos būtų atlikęs vienas ar daugiau gydytojų, pas kuriuos ieškovas anksčiau lankėsi. Be to, reikia pažymėti, kad, kaip patvirtina pats gydytojas, jis prižiūrėjo ieškovą tik nuo 2010 m. rugsėjo mėn., t. y. kai nuo ginčijamų aktų priėmimo buvo praėję du mėnesiai. Tokiomis aplinkybėmis, siekdamas pateikti savo sveikatos pablogėjimo tuo metu, kai buvo priimti ginčijami aktai, įrodymus, ieškovas turėjo bent pateikti minėtam gydytojui dokumentus, kurie būtų leidę jam įvertinti ieškovo bendrą arba psichinės sveikatos būklę iki minėtų aktų priėmimo. Vis dėlto byloje esanti informacija neleidžia konstatuoti, kad jis būtų pateikęs tokius duomenis. Be to, reikia pripažinti, kad ieškovas nepateikė jokio dokumento, patvirtinančio, kad gydymas antidepresantais jam buvo išrašytas po gydytojo pažymos surašymo datos.
- 226 Kalbant apie dublike, C.8 priede, pateiktą gydytojo pažymą, reikia pažymėti, kad ji datuojama 2016 m. sausio 12 d. ir ją surašė gydytojas psichiatras. Žinoma, kalbant apie šio dokumento priimtinumą, tenka konstatuoti, kad ieškovas šios naujos pažymos pateikimą dublike pagrindžia tik įprasta fraze „prireikus“. Vis dėlto, kalbant apie žalą, susijusią su pablogėjusia sveikata, būtų buvę leistina arba pakakę, jeigu šioje byloje ieškovas būtų patikslinęs, kad norėjo parodyti savo sveikatos būklės raidą nuo 2010 m. surašytos pirmosios gydytojo pažymos. Bet kuriuo atveju, net nusprendus, kad šis bylos medžiagos dokumentas yra priimtinas, perskaičius šią pažymą neįmanoma spręsti apie konkrečią ieškovo sveikatos būklės raidą; ji patvirtina nebent tai, kad ieškovas jaučia nerimo sindromą ir depresiją, kuriuos reikia toliau gydyti.
- 227 Taigi, nors ieškovo pateiktos gydytojo pažymos leidžia konstatuoti, kad 2010 ir 2016 m. jis turėjo tam tikrų sveikatos problemų, jose nėra informacijos, leidžiančios spręsti, kad šios problemos buvo susijusios su ginčijamais aktais. Taigi jos negali įrodyti priežastinio ryšio buvimo, todėl ieškovo prašymas atlyginti žalą, susijusią su jo sveikatos pablogėjimu, turi būti atmestas (pagal analogiją žr. 2007 m. rugsėjo 12 d. Sprendimo *Combescot / Komisija*, T-250/04, EU:T:2007:262, 100 punktą).
- 228 Iš to, kas išdėstyta, darytina išvada, kad ieškovas nepateikė nei žalos, susijusios su jo sveikatos pablogėjimu, realumo ir tikrumo įrodymų, nei priežastinio ryšio įrodymų. Todėl prašymas atlyginti šią žalą turi būti atmestas kaip nepagrįstas.
- 229 Atsižvelgiant į šio sprendimo 201, 220 ir 228 punktuose padarytas išvadas, prašymas atlyginti ieškovo nurodomą neturtinę žalą turi būti patenkintas iš dalies. Bendrasis Teismas konstatuoja, kad, įvertinus ieškovo patirtą neturtinę žalą *ex æquo et bono*, 71 000 EUR suma yra tinkama kompensacija.
- 230 Taigi šis ieškinys dėl žalos atlyginimo turi būti patenkintas ir šiuo pagrindu ieškovui turi būti priteistas 71 000 EUR neturtinės žalos atlyginimas. Tačiau jo prašymas atlyginti turtinę žalą turi būti atmestas.

IV. Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 231 Pagal Procedūros reglamento 134 straipsnio 2 dalį, jeigu byloje yra kelios pralaimėjusios šalys, Bendrasis Teismas sprendžia, kaip turi būti paskirstytos bylinėjimosi išlaidos.

- 232 Šioje byloje buvo atmesta dalis Tarybos reikalavimų, susijusių su ieškovo prašymu atlyginti jo patirtą neturtinę žalą, ir ieškovo reikalavimas atlyginti turtinę žalą. Atsižvelgiant į tai, reikia nuspręsti, kad kiekviena šalis padengia savo bylinėjimosi išlaidas.
- 233 Pagal Procedūros reglamento 138 straipsnio 1 dalį į bylą įstojusios institucijos pačios padengia savo bylinėjimosi išlaidas. Todėl Komisija pati padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (pirmoji kolegija)

nusprendžia:

- 1. Priteisti iš Europos Sąjungos Tarybos 71 000 EUR Fereydoun Mahmoudian patirtai neturtinei žalai atlyginti.**
- 2. Atmesti likusią ieškinio dalį.**
- 3. Fereydoun Mahmoudian, Taryba ir Komisija padengia savo bylinėjimosi išlaidas.**

Paskelbta 2019 m. liepos 2 d. viešame teismo posėdyje Liuksemburge.

Parašai

Turinys

I. Ginčo aplinkybės	2
II. Procesas ir šalių reikalavimai	4
III. Dėl teisės	5
A. Dėl Bendrojo Teismo jurisdikcijos	5
B. Dėl esmės	6
1. Dėl tariamo neteisėtumo	7
2. Dėl nurodomos žalos ir priežastinio ryšio tarp skundžiamo neteisėto elgesio ir šios žalos	11
a) Dėl nurodomos turtinės žalos ir priežastinio ryšio buvimo	12
1) Dėl nuostolio, patirto dėl prarastos galimybės dinamiškai valdyti ieškovo finansinį turtą	12
2) Dėl negautų pajamų valdant nekilnojamąjį turtą	15
3) Dėl nuostolių Europos bendrovėse	16
i) Dėl nuostolių bendrovėse „Senteg“ ir „Decom“	16
ii) Dėl nuostolių, siejamų su „Codefa“	17
4) Dėl teisinių išlaidų, patirtų siekiant panaikinti dalies ieškovo lėšų įšaldymą ir panaikinti banko sąskaitų areštą	20
b) Dėl nurodomos neturtinės žalos ir priežastinio ryšio buvimo	21
1) Dėl žalos garbei ir reputacijai	22
2) Dėl žalos, susijusios su kasdienio gyvenimo sunkumais ir prastesne sveikata	27
i) Dėl žalos, susijusios su patirtomis kančiomis dėl kasdienio gyvenimo sunkumų ..	27
ii) Dėl žalos, susijusios su sveikatos pablogėjimu	29
IV. Dėl bylinėjimosi išlaidų	30